

παράθεμα 3 **Η γενναιοδωρία του Μ. Αλεξάνδρου**

Πριν πραγματοποιήσει την εκστρατεία ο Αλέξανδρος, εξέτασε την κατάσταση των συντρόφων του. Έτσι μοίρασε σ' άλλον χωράφι, σ' άλλον μια μικρή πόλη και σ' άλλον τα έσοδα κάποιου συνοικισμού ή λιμανιού. Όταν πια είχαν ξεδουλευτεί και είχαν μοιραστεί όλα τα βασιλικά κτήματα, ο Περδίκας είπε στον Αλέξανδρο: «Και συ, βασιλιά, τι κρατάς για τον εαυτό σου;» «Τις ελπίδες» τού απάντησε εκείνος. «Απ' αυτές λοιπόν θα πάρουμε κι εμείς, που εκστρατεύουμε μαζί σου», του είπε ο Περδίκας*. Κι όταν ο ίδιος παραιτήθηκε απ' το κτήμα που του είχε δοθεί, έκαναν το ίδιο και μερικοί φίλοι του βασιλιά. Σ' αυτούς όμως που τα είχαν ανάγκη, τα χάριζε με ευχαρίστηση. Μοίρασε λοιπόν την πιο πολλή απ' τη βασιλική περιουσία που είχε στη Μακεδονία. Τέτοιο ενθουσιασμό και τέτοια διάθεση έβαλε στις καρδιές των στρατιωτών του και πέρασε τον Ελλήσποντο.

*ο Περδίκας: *μεγάλος στρατηγός του Αλεξάνδρου*
Πλούταρχος, Αλέξανδρος, 15 (διασκευή)

4. Ο Μ. Αλέξανδρος στη μάχη στην Ισσό.
 Λεπτομέρεια από ψηφιδωτό (Νάπολη,
 Αρχαιολογικό Μουσείο)

παράθεμα 4 **Ανέκδοτο**

Ο Αλέξανδρος ήταν ο πιο γρήγορος από τους συνομήλικούς του νέους. Όταν λοιπόν εκείνοι τον παρακινούσαν να πάρει μέρος στους Ολυμπιακούς αγώνες, ρώτησε αν σ' αυτούς αγωνίζονται βασιλιάδες. Η απάντηση που πήρε όμως ήταν όχι. Τότε εκείνος παρατήρησε: «Δεν είναι δίκαιος ο αγώνας στον οποίο ο βασιλιάς θα νικήσει ή θα νικηθεί από απλούς ανθρώπους».

Πλούταρχος, Ηθικά 9, 10, (διασκευή)

1. Γιατί νομίζεις ότι ο Αλέξανδρος θέλησε να πραγματοποιήσει το όνειρο του πατέρα του;
2. Να παρατηρήσεις το χάρτη με την εκστρατεία του Αλέξανδρου. Να συζητήσεις με τους συμμαθητές σου γιατί, κατά τη γνώμη σας, ο Αλέξανδρος επέλεξε να προχωρήσει προς την Αίγυπτο, αντί να καταδιώξει το Δαρείο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 32

Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας

Ο βασιλιάς των Περσών Δαρείος Γ' προσπάθησε να εμποδίσει τον Αλέξανδρο να προχωρήσει στο εσωτερικό της χώρας του, χωρίς αποτέλεσμα όμως. Ενθουσιασμένος από τη νίκη ο Αλέξανδρος βάδισε προς την Ινδία. Εκεί οι στρατιώτες του κουρασμένοι από την ταλαιπωρία και πικραμένοι από τη συμπεριφορά του δε δέχτηκαν να προχωρήσουν. Ο Μ. Αλέξανδρος αποφάσισε να γυρίσουν πίσω. Έτσι, έπειτα από πολλές δυσκολίες έφτασαν στα Σούσα.

Ο Δαρείος συγκέντρωσε μεγάλες δυνάμεις σε μια προσπάθεια να νικήσει και να ταπεινώσει τον Αλέξανδρο. Αλλά και σ' αυτή τη μάχη στα Γαυγάμηλα, που ήταν μια από τις μεγαλύτερες που έγιναν τότε, (331 π.Χ.) ο στρατός του νικήθηκε. Ο δρόμος πλέον προς τα Σούσα ήταν ελεύθερος. Όλοι οι θησαυροί της πρωτεύουσας των Περσών έπεσαν στα χέρια του.

Ο Μ. Αλέξανδρος, για να διοικήσει το απέραντο κράτος με τους πολλούς λαούς, χρησιμοποίησε και Πέρσες αξιωματούχους. Άρχισε μάλιστα να αλλάζει συμπεριφορά ζητώντας από τους στρατιώτες του να τον προσκυνούν, όπως γινόταν με τους βασιλείς της Περσίας. Αυτό ήταν κάτι που τους στενοχώρησε πολύ.

Ο πόλεμος όμως δεν είχε τελειώσει. Οι συνεχείς επιτυχίες τον οδηγούσαν σε νέες προσπάθειες. Επιθυμία του ήταν πια να φτάσει στην άκρη του κόσμου. Συνέχισε έτσι απτόητος ως τον Ύφαση, παραπόταμο

ο αξιωματούχος: το πρόσωπο που κατέχει κάποιο αξίωμα, κάποια ανώτερη θέση.

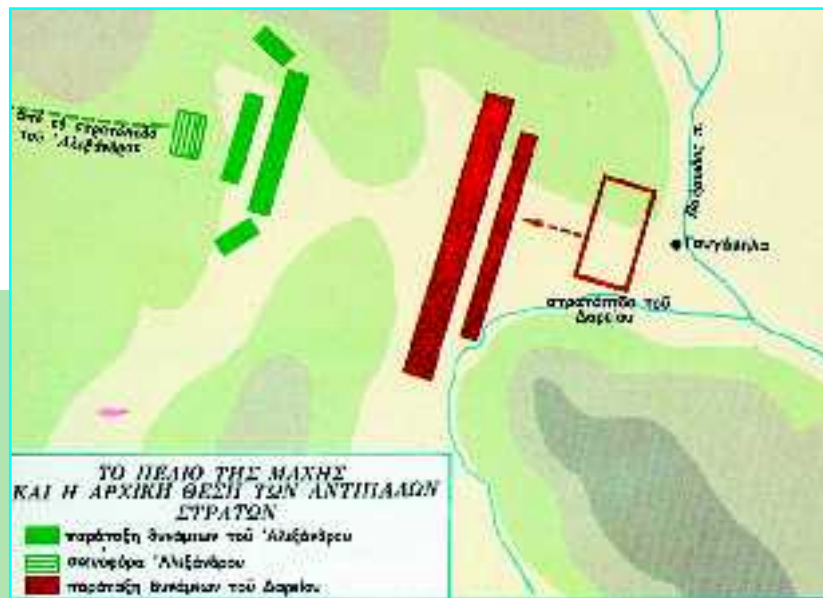
1. Η ολοκλήρωση και το τέλος της εκστρατείας

απόητος:

αυτός που δε χάνει το θάρρος του.

του Ινδού ποταμού. Εκεί όμως τον περίμενε μια απογοήτευση. Οι στρατιώτες του, κουρασμένοι από τις ατέλειωτες πορείες και τους πολλούς κινδύνους, αρνήθηκαν να συνεχίσουν. Ο Μ. Αλέξανδρος θεώρησε δίκαια τα παράπονά τους και πήρε την απόφαση να γυρίσει πίσω.

Ο δρόμος της επιστροφής ήταν δύσκολος. Οι στρατιώτες ήταν αναγκασμένοι να περπατούν κάτω από τον καυτό ήλιο, μέσα σε περιοχές με άμμο, πολλές φορές χωρίς νερό. Αρκετοί έχασαν εκεί τη ζωή τους. Τελικά, έπειτα από απερίγραπτες δυσκολίες, γύρισαν στα Σούσα. Η μεγάλη εκστρατεία είχε πάρει τέλος (324 π.Χ.).

2. Σχηματική παράσταση από την αρχική παράταξη των δύο στρατών στη μάχη στα Γαυγάμηλα

παράθεμα 1 Ο Αλέξανδρος δε δέχεται τις προτάσεις του Δαρείου

Ο Δαρείος έστειλε απεσταλμένους του στον Αλέξανδρο, οι οποίοι του είπαν ότι ο Πέρσης βασιλιάς θέλει να του δώσει 10.000 τάλαντα για τη μητέρα, τη σύζυγο και τα παιδιά του που είχαν αιχμαλωτιστεί. Επίσης του πρόσφερε όλη τη χώρα από τον Ευφράτη μέχρι το Αιγαίο. Τέλος ο Δαρείος πρότεινε στον Αλέξανδρο να παντρευτεί την κόρη του και να είναι φίλος και σύμμαχός του. Όταν αυτά τα νέα ανακοινώθηκαν στη συγκέντρωση των στρατιωτών, λένε ότι ο Παρμενίωνας είπε πως αν αυτός ήταν ο Αλέξανδρος θα σταματούσε τον πόλεμο, για να μη διακινδυνεύσει περισσότερο. Τότε ο Αλέξανδρος του απάντησε ότι, αν ήταν ο ίδιος Παρμενίωνας, έτσι θα έκανε, αφού όμως είναι Αλέξανδρος θα απαντήσει διαφορετικά. Είπε λοιπόν πως δεν έχει ανάγκη από τα χρήματα του Δαρείου, ούτε δέχεται ένα μέρος της χώρας αλλά τη θέλει ολόκληρη. Ο Δαρείος μετά από αυτά άρχισε να προετοιμάζεται για πόλεμο.

Αρριανός, Αλεξάνδρου Ανάβαση Β 25, 1 - 3 (διασκευή)

3. Ασημένιο νόμισμα. Από τη μια πλευρά εικονίζεται η μορφή του Μ. Αλεξάνδρου (Αθήνα, Νομισματικό Μουσείο).

παράθεμα 2 Η μεγάλη απόφαση της επιστροφής

Την επόμενη μέρα ο Αλέξανδρος στην περιοχή της «Πέτρας του Αόρνου» κάλεσε τους στρατηγούς και τους δήλωσε θυμωμένος πως ο ίδιος θα προχωρήσει στο εσωτερικό της Ινδίας και δε θα αναγκάσει κανένα από τους Μακεδόνες να τον ακολουθήσει χωρίς τη θέλησή του. Εκείνος θα βρει αυτούς που θα τον ακολουθήσουν με προθυμία. Όσοι επιθυμούν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους μπορούν να φύγουν, αλλά να αναφέρουν στους δικούς τους πως επιστρέφουν, αφού εγκατέλειψαν το βασιλιά ανάμεσα σε εχθρούς. Ύστερα από αυτά πήγε στη σκηνή του, αλλά δεν πλησίασε κανένας σύντροφος για τρεις μέρες, ενώ εκείνος περίμενε να αλλάξουν γνώμη οι Μακεδόνες. Αυτοί όμως έμειναν σταθεροί στις απόψεις τους. Τότε ο Αλέξανδρος κάλεσε τους μεγαλύτερους σε ηλικία συντρόφους και φίλους του και τους ανακοίνωσε την απόφασή του να επιστρέψουν. Οι στρατιώτες αμέσως άρχισαν να ζητωκραυγάζουν και να χειροκροτούν με χαρά, ενώ πολλοί από αυτούς δάκρυσαν και κάποιοι άλλοι έτρεχαν στη σκηνή του βασιλιά και του εύχονταν πολλά αγαθά, γιατί ανέχτηκε να νικηθεί μόνο από αυτούς.

4. Πολεμική σκηνή από την εκστρατεία στην Ινδία

Αρριανός, *Αλεξάνδρου Ανάβαση Ε*, 28 - 29, 1 (διασκευή)

παράθεμα 3 Ο βασιλιάς δίνει το παράδειγμα

Ο Αλέξανδρος αναγκάστηκε να προχωρήσει στην έρημο της Γεδρωσίας. Μια απέραντη και αφιλόξενη έρημο. Η ζέστη την ημέρα τους ταλαιπωρούσε αφάνταστα και το βράδυ τους τσάκιζε κυριολεκτικά το κρύο. Τα τρόφιμα άρχισαν σιγά σιγά να λιγοστεύουν και σαν να μην έφτανε αυτό, εξατλήθηκαν και οι προμήθειες του νερού. Αλλά αν οι στρατιώτες, μαθημένοι στις στερήσεις μπορούσαν να αντέξουν την πείνα και τη δίψα, η θέση των γυναικόπαιδων έγινε τραγική. Ο Αλέξανδρος δεν έτρωγε και δεν έπινε τίποτα, για να δίνει το παράδειγμα στους άλλους. Μια μέρα, μερικοί στρατιώτες του κάπου ανακάλυψαν λίγο θολό νερό. Γέμισαν ένα κράνος και το πρόσφεραν στον Αλέξανδρο. Εκείνος το πήρε και, αντί να το φέρει στα χείλη του το έχυσε. Θα ήταν ο τελευταίος που θα έπινε νερό.

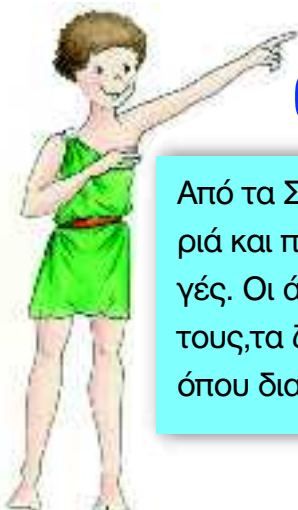
Π. Στρατικής, *Μέγας Αλέξανδρος*, σελ 69.

1. Γιατί νομίζεις ότι ο Μ. Αλέξανδρος άλλαξε συμπεριφορά;
2. Πώς κρίνεις την τελική απόφαση του Αλέξανδρου να μη συνεχίσει την εκστρατεία;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

Ο θάνατος του Μ. Αλεξάνδρου

Από τα Σούσα ο Μ. Αλέξανδρος πήγε στη Βαβυλώνα, όπου αρρώστησε βαριά και πέθανε (323 π.Χ.). Η εκστρατεία του όμως είχε φέρει πολλές αλλαγές. Οι άνθρωποι γνώρισαν περισσότερα για μακρινές χώρες, τον πολιτισμό τους, τα ζώα, τα φυτά. Αρκετοί Έλληνες εγκαταστάθηκαν στις νέες πόλεις, όπου διαδόθηκε ο ελληνικός πολιτισμός και μιλήθηκε η ελληνική γλώσσα.

1. Οι πύλες της εισόδου της αρχαίας Βαβυλώνας, όπως διατηρούνται μέχρι σήμερα. Από αυτή την είσοδο πέρασε και ο Μ. Αλέξανδρος με το στράτευμά του, όταν έφτασε στην πόλη.

Από τα Σούσα ο Μ. Αλέξανδρος πήγε στη Βαβυλώνα, την οποία ήθελε να κάνει πρωτεύουσα του κράτους του. Εκεί τον επισκέφτηκαν αντιπρόσωποι από διάφορα μέρη για να τον συγχαρούν και να του δηλώσουν ότι θέλουν να γίνουν σύμμαχοί του. Πολλές ελληνικές πόλεις έστειλαν αντιπροσωπείες να τον στεφανώσουν με χρυσά στεφάνια.

Ξαφνικά ο Μ. Αλέξανδρος αρρώστησε βαριά. Οι προσπάθειες των γιατρών δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα και ο ασθενής χειροτέρευσε. Ετοιμοθάνατος καθώς ήταν, ζήτησε να δει τους στρατιώτες του, με τους οποίους είχε μοιραστεί τόσες χαρές και λύπες. Ένας ένας όλοι οι στρατιώτες πέρασαν από μπροστά του και τον αποχαιρέτησαν. Ο θάνατός του (323 π.Χ.) προκάλεσε μεγάλη θλίψη σε όλο το στράτευμα.

Η είδηση του θανάτου του διαδόθηκε γρήγορα. Το απέραντο κράτος έμεινε χωρίς αρχηγό και φαινόταν ότι δύσκολα θα παρέμενε ενωμένο.

Η μεγάλη εκστρατεία είχε αλλάξει τη μορφή του κόσμου. Το στρατό, καθώς προχωρούσε, ακολουθούσαν ιστορικοί, γεωγράφοι, μηχανικοί, καλλιτέχνες. Από τη μεγάλη αυτή εκστρατεία οι άνθρωποι έμαθαν πολλά για τις νέες χώρες, το κλίμα τους, τα φυτά, τα ζώα.

Ο Μ. Αλέξανδρος σε διάφορα σημεία των περιοχών που κατέκτησε ίδρυσε πολλές πό-

λεις. Δεκαέξι από αυτές ονομάστηκαν Αλεξάνδρειες. Οι πόλεις στολίστηκαν με λαμπρά κτίρια, ναούς, θέατρα, γυμναστήρια. Πολλοί Έλληνες εγκατέλειψαν την Ελλάδα και πήγαν να εγκατασταθούν εκεί. Η ελληνική γλώσσα άρχισε να διαδίδεται παντού.

Το όνομα του Μ. Αλεξάνδρου έγινε γνωστό σ' όλες τις χώρες της Ανατολής. Οι διηγήσεις που πλάστηκαν έκαναν λόγο για τα κατορθώματα του μεγάλου βασιλιά. Πολλοί λαοί τον θεώρησαν δικό τους ήρωα. Η εποχή που άρχισε με το θάνατό του έμεινε γνωστή ως ελληνιστικά χρόνια.

παράθεμα 1 **Ο Μεγαλέξανδρος και το αθάνατο νερό**

Όταν ο Μεγαλέξανδρος κυρίεψε όλο τον κόσμο, πήγε κι εκεί που βγαίνει το αθάνατο νερό και γέμισε δυο στάμνες. Ήθελε να λουστεί και να γίνει αθάνατος. Μόλις έφερε τις στάμνες στο σπίτι, ένας αξιωματικός του που δεν τον συμπαθούσε λέει στις αδερφάδες του Αλεξάνδρου το μυστικό και τις συμβουλεύει να λουστούν εκείνες με το νερό και να βάλουν άλλο στις στάμνες. Αυτές λοιπόν πήραν το νερό και λουστήκανε. Μετά χύσανε στο δρόμο τ' απόνερα. Εκεί ήταν μια κότα κι ένας μπότσικας και βραχήκανε με τ' αθάνατο νερό και γι' αυτό η κότα αλλάζει κάθε χρόνο τα πούπουλά της κι ο μπότσικας δεν ξεραίνεται ακόμη κι αν κρεμαστεί στον αέρα.

Οι αδερφάδες του Μεγαλέξανδρου, άμα λουστήκανε με τ' αθάνατο νερό, σηκώθηκαν στον αέρα, γίνανε δηλαδή αερικές και από τότε είναι νεραίδες. Κάθονται μάλιστα μέσα σε βράχους και λαγκάδια. Αν τύχει και περάσει κανείς από εκεί το καταμεσήμερο ή τα μεσάνυχτα, τον παίρνουνε και του κάνουνε χίλια κακά. Άμα όμως είναι έξυπνος και φωνάξει: «Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος και βασιλεύει», τότε τρέχουνε οι αδερφάδες του και τον γλιτώνουνε.

Ν. Πολίτης, Παραδόσεις του ελληνικού λαού, τόμος Α', σελ. 387, (διασκευή)

2. Άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου που βρίσκεται στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου.

παράθεμα 2 **Στον καλύτερο (Τῷ κρατίστῳ)**

3. Τμήμα από σαρκοφάγο του Μ. Αλεξάνδρου (Μουσείο Κωνσταντινούπολης)

Όταν ο Μ. Αλέξανδρος έχασε κάθε ελπίδα να σωθεί, έβγαλε το δαχτυλίδι του και το έδωσε στον Περδίκκα. Οι φίλοι του τότε τον ρώτησαν σε ποιον αφήνει τη βασιλεία. Αυτός απάντησε: «Στον καλύτερο». Στη συνέχεια πρόσθεσε αυτές τις τελευταίες λέξεις: «Προβλέπω πως οι αγώνες που θα γίνουν προς τιμήν μου, μόλις πεθάνω, θα είναι μια μεγάλη μάχη των φίλων μου». Λόγια που σύντομα βγήκαν αληθινά. Μετά ξέσπασαν μεγάλοι αγώνες για τη βασιλεία.

Διόδωρος Σικελιώτης, Ιστορική Βιβλιοθήκη, ΙΗ', 1-2 (διασκευή)

παράθεμα 3 Στα 200 π.Χ.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία,
την νικηφόρα, την περίλαμπρη,
την περιλάλητη, την δοξασμένη
ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,
την απaráμιλλη, βγήκαμ' εμείς
ελληνικός καινούριος κόσμος μέγας.

.....
Και την κοινήν ελληνική λαλιά
ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμε, ως τους Ινδούς.

Κ. Καβάφης (απόσπασμα)

4. Τμήμα υφάσματος που βρέθηκε στην Αίγυπτο στο οποίο διαβάζουμε «Μακετόν Αλεξαντέρος» (Ονάσιγκτον, Μουσείο υφασμάτων).

1. Πώς νομίζεις ότι αισθάνθηκαν οι Έλληνες για τα κατορθώματα του Μ. Αλεξάνδρου;
2. Γιατί ο Αλέξανδρος ονομάστηκε Μέγας;

Ας δούμε τι μάθαμε

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τον 4ο αιώνα π.Χ. οι Μακεδόνες με το βασιλιά Φίλιππο Β' απέκτησαν μεγάλη δύναμη και κυριάρχησαν στον ελληνικό χώρο. Ο Φίλιππος Β' σχεδίαζε να κάνει μια εκστρατεία εναντίον των Περσών. Δολοφονήθηκε όμως. Το σχέδιό του αποφάσισε να πραγματοποιήσει ο γιος του Αλέξανδρος. Μέσα σε δέκα χρόνια (334-324 π.Χ.) ο Αλέξανδρος κατόρθωσε να κατακτήσει όλη την Ανατολή μέχρι τον Ύψαση, παραπόταμο του Ινδού ποταμού. Το 323 π.Χ. ο Αλέξανδρος πέθανε. Τα κατορθώματά του υπήρξαν τόσο σπουδαία, που οι ιστορικοί τον ονόμασαν Μέγας.

4η ΕΝΟΤΗΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

1 ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

Η αυτοκρατορία του Μ. Αλεξάνδρου χωρίζεται

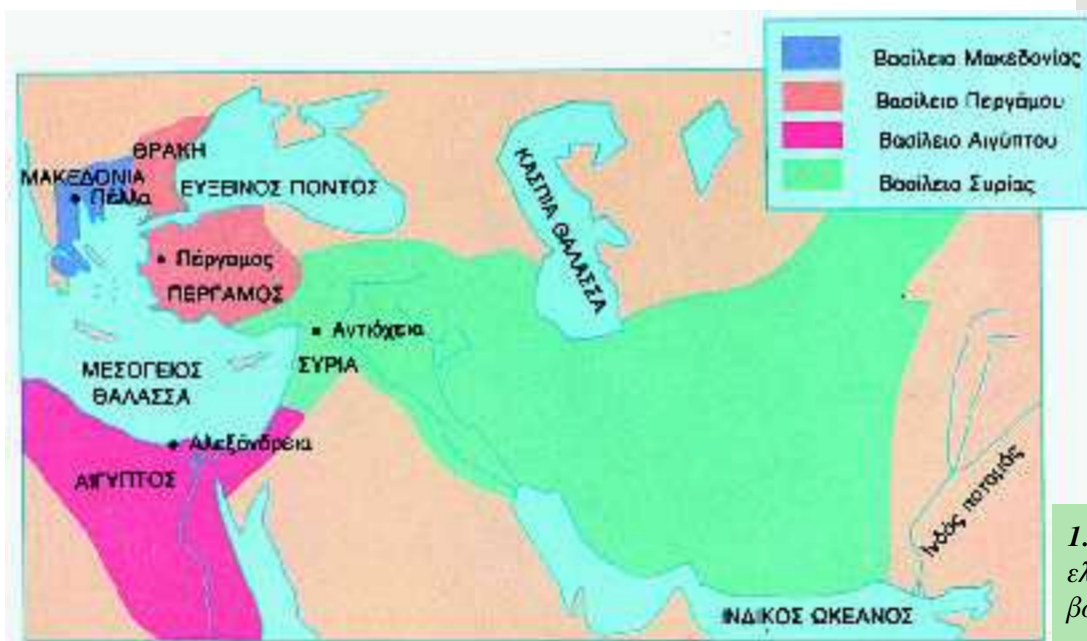
Ο Μ. Αλέξανδρος πέθανε χωρίς να έχει ορίσει διάδοχό του. Οι στρατηγοί του διαφώνησαν και άρχισαν τις συγκρούσεις μεταξύ τους. Τελικά η αυτοκρατορία χωρίστηκε στο κράτος της Μακεδονίας, της Συρίας, της Αιγύπτου και αργότερα της Περγάμου.

Ο Μ. Αλέξανδρος πέθανε, χωρίς να έχει αφήσει διάδοχο στο κράτος. Οι στρατηγοί του από την πρώτη στιγμή προσπάθησαν να βρουν κάποια λύση, αλλά στάθηκε αδύνατο να συμφωνήσουν. Λίγο αργότερα η Ρωξάνη, η γυναίκα του Μ. Αλεξάνδρου, γέννησε ένα αγόρι, που πήρε το όνομα του πατέρα του. Οι διαφωνίες ανάμεσα στους στρατηγούς μεγάλωναν και έτσι άρχισαν οι συγκρούσεις μεταξύ τους. Τελικά το κράτος **διασπάστηκε** και χωρίστηκε αρχικά στο κράτος της Αιγύπτου, της Συρίας και της Μακεδονίας.

διασπάστηκε:
διχάστηκε,
χωρίστηκε,
διαιρέθηκε

1. Τα
ελληνιστικά
βασιλεία

4ος αιώνας

Ελληνιστικά χρόνια

1ος αιώνας

2. Αναπαράσταση του φάρου της Αλεξάνδρειας, που ήταν ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου (Αλεξάνδρεια, Ναυτικό Μουσείο).

Το κράτος της Αιγύπτου ίδρυσε ο στρατηγός του Μ.Αλεξάνδρου, Πτολεμαίος. Πρωτεύουσα έγινε η Αλεξάνδρεια, η οποία απέκτησε μεγάλη φήμη για τα λαμπρά της οικοδομήματα και τους σοφούς ανθρώπους που εγκαταστάθηκαν εκεί.

Το κράτος της Συρίας, που ίδρυσε ο Σέλευκος, υπήρξε το μεγαλύτερο απ' όλα την εποχή αυτή. Σ' αυτό ζούσαν πολλοί λαοί που ο καθένας είχε διαφορετικές συνήθειες.

παράθεμα 1 Η πρώτη πόλη της οικουμένης

3. Η είσοδος της σύγχρονης πόλης της Αλεξάνδρειας

Ο Αλέξανδρος αποφάσισε να χτίσει στην Αίγυπτο μια μεγάλη πόλη. Όρισε την έκταση της πόλης και χάραξε τους δρόμους της με πολλή τέχνη και την ονόμασε με τ' όνομά του, Αλεξάνδρεια. Χτισμένη σε κατάλληλη θέση κοντά στο λιμάνι, δέχεται το δροσερό αέρα που έρχεται από τη θάλασσα και δροσιζει την ατμόσφαιρά της. Έτσι εξασφάλισε στους κατοίκους της μαζί με το καλό κλίμα και καλή υγεία. Έχει μία λεωφόρο θαυμαστή για το μέγεθος και την ομορφιά της, που χωρίζει την πόλη στα δύο. Είναι στολισμένη σε όλο το μήκος της με πλούσια σπίτια και ναούς. Ο Μ. Αλέξανδρος διέταξε να χτίσουν μεγάλα και πολυτελή ανάκτορα. Η πόλη στα κατοπινά χρόνια αναπτύχθηκε τόσο πολύ, ώστε από πολλούς να λογαριάζεται σαν η πρώτη πόλη της οικουμένης.

Διόδωρος Σικελιώτης, Ιστορική Βιβλιοθήκη, ΙΖ', 52, 1 - 6 (διασκευή)

παράθεμα 2 Η βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας

Περίφημη ήταν και η βιβλιοθήκη της πόλης, που στην εποχή της ακμής της είχε πάνω από 700.000 βιβλία. Ιδρύθηκε από τον βασιλιά Πτολεμαίο Α'. Σπουδαίοι άνθρωποι υπήρξαν διευθυντές της. Η βιβλιοθήκη αποτελούσε τμήμα του Μουσείου, που ήταν ένα μεγάλο και μοναδικό κτίσμα με πολλά δωμάτια και κήπους. Εκεί έμεναν ποιητές, φιλόσοφοι και επιστήμονες, οι οποίοι έκαναν μελέτες και έρευνες. Η Αλεξάνδρεια χάρη στη βιβλιοθήκη της υπήρξε το πρώτο πανεπιστήμιο του κόσμου.

Εγκυκλοπαίδεια Ήλιος, τόμος 2ος, σελ. 232-234 (διασκευή)

Για το λόγο αυτό ήταν δύσκολο να διοικηθεί.

Αργότερα, στα παράλια της Μ. Ασίας, ιδρύθηκε το κράτος της Περγάμου που περιέλαβε το μεγαλύτερο μέρος της Μ. Ασίας.

Στην Ελλάδα, το κράτος της Μακεδονίας εξακολουθούσε να είναι η πιο ισχυρή δύναμη. Είχε όμως λιγότερο πληθυσμό, γιατί πολλοί κάτοικοι μετανάστευσαν στις μεγάλες πόλεις της Ασίας και της Αιγύπτου. Το κράτος αυτό συχνά ερχόταν σε σύγκρουση με τις πόλεις της νότιας Ελλάδας, με αποτέλεσμα η δύναμή του να μειώνεται.

παράθεμα 3 Η Πέργαμος και η περγαμνή

4. Το αρχαίο θέατρο της Περγάμου

Η Πέργαμος ήταν χτισμένη σ' ένα οχυρωμένο ύψωμα και είχε στολιστεί με πολλά όμορφα μνημεία. Η αγορά ήταν υπαίθρια. Υπήρχαν γυμναστήρια, ναοί θεών, όπως της Δήμητρας και της Ήρας, θέατρο με 10.000 θέσεις. Το λαμπρότερο όμως μνημείο της πόλης ήταν ο περίφημος «Βωμός του Σωτήρα Δία», ένα από τα εφτά θαύματα του αρχαίου κόσμου. Τα γλυπτά του ήταν μοναδικά έργα τέχνης. Περίφημη ήταν και η βιβλιοθήκη της πόλης. Στα χρόνια της ακμής της ανταγωνιζόταν και αυτή τη βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Οι κάτοικοι της Περγάμου χρησιμοποιούσαν για γραφή κατεργασμένο λεπτό δέρμα ζώου, την περγαμνή. Έπαιρναν το δέρμα του ζώου, το καθάριζαν από τις τρίχες και μετά το έκαναν λείο. Οι περγαμνές χρησιμοποιήθηκαν το 2ο αι. π.Χ., επειδή υπήρχε έλλειψη παπύρου (είδος φυτικού χαρτιού), που εισαγόταν από την Αίγυπτο. Αργότερα η περγαμνή χρησιμοποιήθηκε πολύ, ειδικά στα επίσημα έγγραφα.

Εγκυκλοπαίδεια Κόσμος τόμος 21ος, σελ.395 - 397

1. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, οι στρατηγοί του Μ. Αλεξάνδρου δεν μπορούσαν να διοικήσουν το κράτος του;
2. Για ποιους λόγους τελικά και το κράτος της Μακεδονίας θα χάσει τη δύναμή του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 35

Ο Πύρρος, ο βασιλιάς της Ηπείρου

Μετά τη Μακεδονία άρχισε και η Ήπειρος να αναπτύσσεται. Ο βασιλιάς της Πύρρος θέλησε να δημιουργήσει μεγάλο κράτος στη Δύση, όπως ο Αλέξανδρος στην Ανατολή. Εκστράτευσε λοιπόν στην Ιταλία, όπου νίκησε δύο φορές τους Ρωμαίους. Την τρίτη φορά όμως νικήθηκε και αναγκάστηκε να γυρίσει στην πατρίδα του. Στη διάρκεια μιας άλλης εκστρατείας στη νότια Ελλάδα σκοτώθηκε στο Άργος.

ο Τάραντας:

η ελληνική αποικία που ίδρυσαν Δωριείς από τη Σπάρτη στην Κάτω Ιταλία.

αποβιβά- ζομαι:

κατεβαίνω από το πλοίο, για να πολεμήσω συνήθως.

Τον 3ο αιώνα π.Χ. η Ήπειρος αρχίζει να παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή της Ελλάδας. Ο Πύρρος δημιούργησε ένα μεγάλο κράτος στην περιοχή με πρωτεύουσα την Αμβρακία. Ίδρυσε νέες πόλεις που τις στόλισε με ναούς και θέατρα και τις οχύρωσε με μεγάλα τείχη. Για να μην ασχολούνται οι κάτοικοι μόνο με την κτηνοτροφία, έστρεψε το ενδιαφέρον τους στη γεωργία και το εμπόριο.

Ο Πύρρος θέλησε να μεγαλώσει το κράτος του εκστρατεύοντας στη Δύση, όπως ο Αλέξανδρος στην Ανατολή. Η ευκαιρία του παρουσιάστηκε, όταν τον επισκέφτηκαν αντιπρόσωποι από τον Τάραντα και του ζήτησαν να τους προστατέψει από τους Ρωμαίους. Για το λόγο αυτό ετοίμασε πολύ στρατό, ιππικό και ελέφαντες. Αποβιβάστηκε στην Ιταλία το 280 π.Χ. και κατάφερε να νικήσει δύο φορές τους Ρωμαίους. Έχασε όμως πολλούς στρατιώτες. Από τότε έμεινε γνωστή η φράση «πύρρεια

νίκη», που σημαίνει νίκη, αλλά με πολλές απώλειες. Την τρίτη φορά νικήθηκε και έτσι αναγκάστηκε να γυρίσει στην πατρίδα του.

Αλλά και όταν επέστρεψε στην Ήπειρο, δεν έμεινε ήσυχος. Αυτή τη φορά στράφηκε προς τη νότια Ελλάδα. Ο Σπαρτιάτης Κλεώνυμος του ζήτησε βοήθεια για να γίνει βασιλιάς της Σπάρτης. Ο Πύρρος έφτασε στη Σπάρτη τη στιγμή που ο στρατός των Σπαρτιατών έλειπε σε εκστρατεία. Η πόλη δεν είχε τείχη και υπήρχε κίνδυνος να κυριευτεί. Τη νύχτα οι γυναίκες σκάβοντας κατάφεραν να υψώσουν χωμάτινο τείχος. Η ηρωική αντίσταση των ανδρών όσο και των γυναικών έκαναν τον Πύρρο να εγκαταλείψει την προσπάθεια.

Στη συνέχεια κατευθύνθηκε στο Άργος, γιατί πληροφορήθηκε ότι ο μακεδονικός στρατός ήταν έτοιμος να καταλάβει την πόλη. Τη νύχτα στη διάρκεια σύγκρουσης, ο Πύρρος σκοτώθηκε και ο στρατός του παραδόθηκε στους Μακεδόνες (272 π.Χ.).

Έλειψε έτσι ένας άξιος αρχηγός την εποχή που οι Ρωμαίοι είχαν αρχίσει να απειλούν την Ελλάδα.

ΟΙ ΑΠΩΛΕΙΕΣ:
οι νεκροί και οι τραυματίες σε μια πολεμική σύγκρουση

παράθεμα 1 Ο Πύρρος συζητάει με τον Κινέα

Ο Κινέας, ενώ ο Πύρρος ετοιμαζόταν να εκστρατεύσει στην Ιταλία, άνοιξε μαζί του συζήτηση: «Πύρρε, λένε πως οι Ρωμαίοι είναι γενναίοι πολεμιστές, αν όμως τους νικήσουμε, σε τι θα μας χρησιμεύσει η νίκη μας;» Ο Πύρρος είπε: «Αν νικηθούν οι Ρωμαίοι, θα κατακτήσουμε την πλούσια Ιταλία». Ο Κινέας είπε στη συνέχεια: «Τι θα κάνουμε, άμα κατακτήσουμε την Ιταλία;» Ο Πύρρος του απάντησε: «Θα κατακτήσουμε τη Σικελία, που είναι κοντά και μας απλώνει τα χέρια». «Τότε θα τελειώσει η εκστρατεία μας», είπε ο Κινέας. Ο Πύρρος, που δεν είχε καταλάβει πού πήγαινε την κουβέντα ο Κινέας, είπε: «Αυτή θα είναι η αρχή για νέα κατορθώματα, πιο μεγάλα». «Είναι λοιπόν φανερό πως με τέτοια δύναμη που θα έχουμε και τη Μακεδονία θα καταλάβουμε και την Ελλάδα θα κυβερνήσουμε. Και όταν τα πετύχουμε όλα αυτά τι άλλο θα κάνουμε;» ρώτησε ο Κινέας. Ο Πύρρος, αφού γέλασε, είπε: «Θα έχουμε πολύ χρόνο για ξεκούραση και διασκέδαση και το ποτήρι μας θα είναι γεμάτο κάθε μέρα». Τότε ο Κινέας, που έφερε τη συζήτηση εκεί που ήθελε, είπε: «Τι μας εμποδίζει λοιπόν και τώρα να γεμίζουμε το ποτήρι μας και να κάνουμε ευχάριστη παρέα, αφού χωρίς κόπους έχουμε όλα αυτά που θα προσπαθήσουμε να αποκτήσουμε με μεγάλες θυσίες και αφού προκαλέσουμε και πάθουμε πολλά κακά;»

Πλούταρχος, Πύρρος, 14, αποσπάσματα (διασκευή)

2. Πολεμική σκηνή από τις εκστρατείες του Πύρρου

παράθεμα 2 Το όνειρο του Πύρρου

Η μάχη (στη Σπάρτη) σταμάτησε τη νύχτα. Ο Πύρρος έπεσε για ύπνο και είδε το εξής όνειρο: τού φάνηκε ότι χτυπούσε τη Σπάρτη με κεραυνούς και καιγόταν ολόκληρη κι αυτός χαιρόταν. Από τη χαρά του ξύπνησε κι έδινε διαταγή στους αρχηγούς του να προετοιμάζουν το στρατό. Μιλούσε επίσης και στους φίλους του για το όνειρό του, εκφράζοντας τη σιγουριά του ότι θα κυριεύσει την πόλη. Στο Λυσίμαχο όμως δεν άρεσε το όνειρο. Εξήγησε μάλιστα πως τα μέρη που τα χτυπάει ο κεραυνός μένουν απάτητα. Κι αυτό κατά τη γνώμη του φανέρωνε στον Πύρρο πως δε θα μπορέσει να καταλάβει την πόλη.

Πλούταρχος, Πύρρος 29, 5-10 (διασκευή)

3. Νόμισμα της εποχής του Πύρρου με παράσταση του Δία. Στην άλλη όψη διαβάζουμε το όνομα του βασιλιά (Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο).

παράθεμα 3 Κεραμίδα στο κεφάλι

4. Προτομή του Πύρρου (Νάπολη, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)

Ο Πύρρος μέσα στη φασαρία της μάχης έβγαλε την κορυφή της περικεφαλαίας του και την έδωσε σ' έναν από τους φίλους του. Ο ίδιος έχοντας μεγάλη εμπιστοσύνη στο άλογό του, όρμησε εναντίον των εχθρών που έκαναν επίθεση. Ένα δόρυ όμως τον πλήγωσε στο θώρακα, αλλά η πληγή δεν ήταν ούτε μεγάλη ούτε αποτελεσματική. Τότε ο Πύρρος γύρισε εναντίον εκείνου που τον χτύπησε. Αυτός ήταν ένας απλός νεαρός από το Άργος, γιος μιας φτωχής γυναίκας. Η μητέρα του νέου παρακολουθούσε τη μάχη από τη στέγη. Μόλις είδε το γιο της να παλεύει με τον Πύρρο, φοβήθηκε για τη ζωή του. Πήρε λοιπόν στα χέρια της ένα κεραμίδι και το πέταξε στον Ηπειρώτη βασιλιά. Το κεραμίδι έπεσε στο κεφάλι του Πύρρου και τον σκότωσε.

Πλούταρχος, Πύρρος 34, 5-15 (διασκευή)

1. Πώς οργάνωσε ο Πύρρος το κράτος της Ηπείρου;
2. Τι ήθελε να επιτύχει ο Πύρρος με τις εκστρατείες του;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

Η καθημερινή ζωή στα ελληνιστικά χρόνια

Η εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου άλλαξε τη ζωή των ανθρώπων σε πολλά μέρη της Ανατολής. Νέες πόλεις δημιουργήθηκαν, οι οποίες στολίστηκαν με γυμναστήρια, ναούς, βιβλιοθήκες και ανάκτορα. Αλλά, όπως συμβαίνει συχνά, κάποιοι χαίρονταν τη ζωή και τα πλούτη τους κι άλλοι υπέφεραν.

Ο Μ. Αλέξανδρος και οι διάδοχοί του ίδρυσαν νέες πόλεις σε διάφορες περιοχές. Πολλές απ' αυτές γνώρισαν μεγάλη οικονομική ανάπτυξη. Γι' αυτό πήγαν να εργαστούν εκεί και πολλοί Έλληνες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να παρακμάσουν οι πόλεις της Ελλάδας και να ερημώσει η ύπαιθρος. Οι κάτοικοι των πόλεων ασχολούνταν περισσότερο με το εμπόριο και τη βιοτεχνία. Αρκετοί μάλιστα απέκτησαν πλούτη και ζούσαν μέσα στην πολυτέλεια και τις ανέσεις. Οι πιο πολλοί όμως ζούσαν φτωχικά, παρόλο που δούλευαν σκληρά.

Οι καινούριες πόλεις είχαν μεγάλους δρόμους, απέραντες πλατείες, ιππόδρομους, γυμναστήρια, ναούς, κήπους και μεγαλόπρεπα ανάκτορα. Πολλοί κάτοικοι μιλούσαν και έγραφαν την ελληνική γλώσσα. Η μορφή της ήταν πιο απλή και ονομάστηκε ελληνιστική κοινή.

Οι άνθρωποι εκτός από τους δώδεκα θεούς του Ολύμπου λάτρευαν και θεούς της Ανατολής, όπως το Σάραπη και την Ίσιδα. Έπαιρναν μέρος σε αγώνες, θρησκευτικές γιορτές και πανηγύρια. Ο απλός λαός αγαπούσε αυτού του είδους τις διασκεδάσεις και χαιρόταν την καθημερινότητά του. Οι μορφωμένοι περνούσαν τον ελεύθερο χρόνο τους στα *συμπόσια*, τις βιβλιοθήκες και το θέατρο παρακολουθώντας τραγωδίες ή κωμωδίες.

η ύπαιθρος:

η εξοχή, τα μέρη που βρίσκονται έξω από τις πόλεις.

το

συμπόσιο: η συγκέντρωση, στην οποία μαζί με το φαγητό προσφέρονται και ποτά στους καλεσμένους.

1. Η ακρόπολη της Αντιόχειας

2. Ο θεός Σάραπης (Ώστια, Μουσείο Ώστιας)

παράθεμα 1 Γιορτές και πανηγύρια

Τον καθημερινό ρυθμό της ζωής διέκοπταν συχνά οι γιορτές. Οι άνθρωποι γιόρταζαν τη γέννηση του παιδιού και το όνομά του με απαγγελίες ποιημάτων, με δώρα και γιορταστικό γεύμα. Στεφάνωναν επίσης τα σπίτια των γονέων για την εισαγωγή των παιδιών τους στο σχολείο καθώς και για το τέλος της εφηβείας. Πιο επίσημη γιορτή ήταν αυτή του γάμου. Στη νύφη πετούσαν μικρά νομίσματα, καρύδια, σύκα ή χουρμάδες. Σε μερικές πόλεις η νύφη ήταν πάνω σ' ένα κάρο, που το έσερνε μουλάρι. Τα γαμήλια δώρα ήταν χρήσιμα για το νοικοκυριό αντικείμενα. Στις οικογενειακές γιορτές ανήκαν τα γενέθλια των παιδιών, οι γιορτές για την επιτυχία στις εξετάσεις, για ένα ανώτερο αξίωμα που έπαιρνε κάποιος. Γιορταστική ατμόσφαιρα επικρατούσε σ' όλους τους δρόμους και σ' όλα τα σπίτια κατά τις μεγάλες θρησκευτικές γιορτές. Οι γιορτές των ανατολικών θεών γίνονταν δημόσιες ελληνικές γιορτές μόνο όταν οι θεοί αυτοί είχαν εξελληνιστεί, όπως ο Άδωνης και η Ίσιδα. Κατά τον 3ο, ακόμη και το 2ο, αιώνα εμφανίστηκαν και εντελώς νέες γιορτές.

Αγησίλαος Ντόκας, *Ελληνιστικός πολιτισμός*, σελ. 99-101 (διασκευή)

3. Αρχαίο θέατρο χτίστηκε αυτή την εποχή και στη Βαβυλώνα. Στην εικόνα φαίνεται όπως έχει διαμορφωθεί στις μέρες μας.

παράθεμα 2 Η ελληνιστική γλώσσα

4. Ψηφιδωτό με τη μούσα Θάλεια (Μυτιλήνη, Αρχαιολογικό Μουσείο)

Η ελληνική γλώσσα είναι πια απλοποιημένη και απομακρύνεται σιγά σιγά κάπως από τα αρχαία ελληνικά των κλασικών χρόνων. Αρχίζει και παίρνει στοιχεία που με τους αιώνες θα οδηγήσουν στη σύγχρονη ελληνική γλώσσα.

Η «Κοινή Ελληνική», όπως ονομάζεται η γλώσσα των ελληνιστικών χρόνων, απλώνεται και ενώνει όλη την οικουμένη, όπως έλεγε και ο Ρωμαίος ρήτορας Κικέρων τον 1ο αι. π.Χ.. «Τα ελληνικά διαβάζονται από όλα σχεδόν τα έθνη...». Με τους Έλληνες και την ελληνική γλώσσα όλη η οικουμένη μιλάει την ίδια γλώσσα.

Η ελληνική γλώσσα δέχεται και λέξεις από άλλες γλώσσες: λατινικές, όπως κάστρο, δικτάτορας, φαμίλια. Εβραϊκές, όπως Πάσχα, μεσίας, αλληλουία, και ονόματα όπως Γαβριήλ, Ιάκωβος, Ιωάννης, Μάρθα, Ματθαίος, Μιχαήλ, Συμεών. Αιγυπτιακές, όπως οθόνη, πάπυρος, όαση, ζύθος (μπίρα). Την κοινή ελληνική χρησιμοποιούν και λίγο αργότερα, στα ρωμαϊκά χρόνια, οι πρώτοι χριστιανοί.

Ειρήνη Νάκου, *Ταξίδι στην ελληνιστική εποχή*, σελ. 60-61 (διασκευή)

1. Γιατί νομίζεις πολλοί Έλληνες εγκαταστάθηκαν σε πόλεις της Ανατολής;
2. Πώς συνήθιζαν να περνούν οι άνθρωποι τον ελεύθερο χρόνο τους στην ελληνιστική εποχή;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 37

Οι τέχνες και τα γράμματα στα ελληνιστικά χρόνια

Ο ελληνικός πολιτισμός διαδόθηκε στις χώρες της Ανατολής. Στις μεγάλες πόλεις, όπως ήταν η Αλεξάνδρεια, η Αντιόχεια, η Πέργαμος κ.ά., συγκεντρώθηκαν πολλοί μορφωμένοι άνθρωποι. Οι τέχνες γνώρισαν μεγάλη ανάπτυξη. Το ίδιο και οι επιστήμες και ιδιαίτερα η αστρονομία, τα μαθηματικά και η ιατρική.

Στα χρόνια που ακολούθησαν το θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου γνώρισαν μεγάλη ακμή οι τέχνες και τα γράμματα. Ο ελληνικός πολιτισμός, έχοντας πάρει στοιχεία και από την Ανατολή, διαδόθηκε σε ολόκληρο τον τότε γνωστό κόσμο. Σπουδαία πνευματικά κέντρα ήταν οι πρωτεύουσες των ελληνιστικών κρατών: Αλεξάνδρεια, Αντιόχεια και Πέργαμος.

Η ελληνιστική τέχνη θέλησε να εκφράσει τον άνθρωπο και την καθημερινή ζωή. Τα κτίρια που κατασκευάστηκαν ήταν τεράστια και *μεγαλόπρεπα*. Έργα αυτής της εποχής ήταν και τρία από τα εφτά θαύματα του αρχαίου κόσμου: ο φάρος της Αλεξάνδρειας, ο κολοσσός της Ρόδου και ο βωμός του Δία Σωτήρα στην Πέργαμο. Ο γλύπτης που διακρίθηκε ιδιαίτερα αυτά τα χρόνια ήταν ο Λύσιππος, που έφτιαξε και τα πιο πολλά από τα αγάλματα του Αλέξανδρου.

μεγαλόπρεπα:
λαμπρά,
επιβλητικά

1. Ο βωμός του Δία στην Πέργαμο, ένα από τα εφτά θαύματα του κόσμου (αναπαράσταση του βωμού στο Μουσείο της Περγάμου στο Βερολίνο).

σατιρίζω:

κοροϊδεύω, κάνω κριτική σε πρόσωπα με σκοπό τη διόρθωσή τους.

Μεγάλη ανάπτυξη επίσης γνώρισαν και οι επιστήμες. Ο αστρονόμος Αρίσταρχος από τη Σάμο πρώτος είπε ότι η γη κινείται γύρω από τον ήλιο, ενώ όλοι τότε πίστευαν ακριβώς το αντίθετο. Ο μαθηματικός Ευκλείδης έγραψε βιβλίο γεωμετρίας. Ο Αρχιμήδης ο Συρακούσιος, ο πιο σπουδαίος μαθηματικός της αρχαιότητας, κατασκεύασε πολλές μηχανές. Μεγάλη πρόοδο σημείωσε και η ιατρική επιστήμη. Ο πιο σημαντικός ιστορικός των ελληνιστικών χρόνων ήταν ο Πολύβιος. Από το μεγάλο έργο του σώθηκε μόνο ένα μικρό μέρος. Οι ποιητές έγραφαν κωμωδίες με τις οποίες σατιρίζαν ανθρώπινα ελαττώματα.

2. Ιατρικά εργαλεία (Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο)

3. Ψηφιδωτό που απεικονίζει Ρωμαίο στρατιώτη να σκοτώνει τον Αρχιμήδη (Φρανκφούρτη, Δημοσικό Ινστιτούτο Τέχνης).

παράθεμα 1 Οι μηχανές του Αρχιμήδη

Ο Αρχιμήδης κατασκεύασε πολλές πολεμικές μηχανές. Αυτές τις χρησιμοποίησαν οι κάτοικοι των Συρακουσών, για να αντιμετωπίσουν τις επιθέσεις που έκαναν οι Ρωμαίοι εναντίον τους. Τέτοιες ήταν οι καταπέλτες. Άλλοι από αυτούς πετούσαν πολύ μακριά μεγάλες πέτρες και άλλοι έριχναν πολύ γρήγορα μικρές πέτρες. Ήταν επίσης οι γερανοί που έριχναν στα εχθρικά πλοία ογκόλιθους ή κομμάτια από μολύβι. Είχε φτιάξει ακόμα κάποια μηχανήματα που έμοιαζαν με μεγάλες δαγκάνες. Αυτά άρπαζαν τα εχθρικά πλοία, τα σήκωναν ψηλά και μετά τα άφηναν να πέσουν στη θάλασσα, αναποδογυρισμένα και να βυθιστούν. Τέλος κατασκεύασε και κάτοπτρα*. Μ' αυτά συγκέντρωνε εκεί που ήθελε τις ηλιακές ακτίνες και έκαιγε έτσι τα εχθρικά πλοία.

* το κάτοπτρο: καθρέπτης (διασκευή)

4. Οι δαγκάνες του Αρχιμήδη σε αναπαράσταση

5. Η πολιορκία των Συρακουσών (Τζ. Παρίτζι Πινακοθήκη Ουφίτσι)

παράθεμα 2 Ο κολοσσός της Ρόδου

Ο κολοσσός ήταν τεράστιο ολόσωμο άγαλμα, που βρισκόταν στην είσοδο του λιμανιού της Ρόδου. Παρίστανε το θεό Ήλιο. Εσωτερικά το άγαλμα ήταν χτισμένο με πέτρα και εξωτερικά ήταν καλυμμένο με ορείχαλκο*. Υπήρξε ένα από τα επτά θαύματα του αρχαίου κόσμου. Δημιουργός του ήταν μάλλον ο γλύπτης Χάρης από τη Λίνδο της Ρόδου, μαθητής του Λύσιππου. Είχε ύψος 31 μέτρα περίπου. Η κατασκευή του λένε ότι κράτησε 12 χρόνια. Ήταν έργο που φανέρωνε την οικονομική δύναμη της Ρόδου αλλά και την αγάπη των ανθρώπων της εποχής αυτής για έργα με τεράστιες διαστάσεις. Πιθανότατα ο κολοσσός γκρεμίστηκε από μεγάλο σεισμό το 227 π.Χ. και από τότε βρισκόταν διαλυμένος στη γη μέχρι την εποχή που κατακτήθηκε η Ρόδος από τους Σαρακηνούς πειρατές, οι οποίοι τον κομμάτιασαν και τον πούλησαν ως μέταλλο.

* ο ορείχαλκος: μπρούντζος
(διασκευή)

6. Ο κολοσσός της Ρόδου

1. Ποιοι είναι οι σημαντικότεροι επιστήμονες που έζησαν αυτή την εποχή;
2. Ποια στοιχεία, κατά τη γνώμη σου, δείχνουν ότι ο πολιτισμός στα ελληνιστικά χρόνια γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη;

Ας δούμε τι μάθαμε

ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Μετά το θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στους στρατηγούς του, με αποτέλεσμα η αυτοκρατορία του να χωριστεί στο κράτος της Μακεδονίας, της Συρίας, της Αιγύπτου και αργότερα της Περγάμου. Στον ελλαδικό χώρο ξεχώρισε το βασίλειο της Ηπείρου με βασιλιά τον Πύρρο. Στα ελληνιστικά χρόνια ο ελληνικός πολιτισμός γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη, ιδίως στις πόλεις της Ανατολής, την Αλεξάνδρεια, την Αντιόχεια, την Πέργαμο κ.ά..

2 ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

Το ρωμαϊκό κράτος

Η Ρώμη αναπτύχθηκε γρήγορα. Για πολλά χρόνια η ζωή της πόλης - κράτους συνταράχθηκε από τη σύγκρουση πατρικίων και πληβείων. Στη διακυβέρνηση του κράτους μεγάλη δύναμη είχαν οι δύο ύπατοι, ενώ η σύγκλητος είχε έργο κυρίως συμβουλευτικό.

Η Ρώμη βρίσκεται στην κεντρική Ιταλία και είναι χτισμένη στις όχθες του ποταμού Τίβερη. Η πόλη αναπτύχθηκε γρήγορα χάρη στις εύφορες πεδιάδες γύρω και το εμπόριο. Ελληνικά και φοινικικά καράβια πλέοντας στον Τίβερη μετέφεραν άφθονα προϊόντα.

Τα παλιά χρόνια την πόλη διοικούσε ο βασιλιάς, ο οποίος είχε μεγάλη εξουσία. Μπορούσε να αποφασίζει ακόμη για τη ζωή και το θάνατο των υπηκόων του.

Αργότερα οι πατρίκιοι, όπως λέγονταν οι ευγενείς, έδιωξαν το βασιλιά (509 π.Χ.) και κυβέρνησαν αυτοί για πολλά χρόνια. Μια άλλη κοινωνική τάξη ήταν οι πελάτες. Έτσι ονομάζονταν οι παλιοί κάτοικοι που είχαν λιγότερα δικαιώματα. Τελευταίοι ήταν οι πληβείοι οι οποίοι, για να αποκτήσουν δικαιώματα, ήρθαν σε σύγκρουση με τους πατρίκιοι. Οι διαμάχες

εύφορος:

αυτός που παράγει πολλούς καρπούς, καρποφόρος, γόνιμος.

συμβουλευτικός:

αυτός που έχει σχέση με τη συμβουλή, αυτός που χρησιμεύει για να δίνει συμβουλές.

1. Το ρωμαϊκό κράτος τον 2ο αιώνα π.Χ.

κράτησαν πολλά χρόνια. Όταν σταμάτησαν να υπάρχουν διαφορές ανάμεσα σ' αυτές τις τάξεις, το κράτος της Ρώμης ηρέμησε και άρχισε γρήγορα να αναπτύσσεται.

Μεγάλη εξουσία είχαν οι δύο ύπατοι, οι οποίοι διοικούσαν το στρατό και έπαιρναν μέρος στις εκστρατείες. Για να μην αποκτήσουν όμως τόση δύναμη, ώστε να μπορούν να αλλάξουν το πολιτεύμα της Ρώμης, εκλέγονταν μόνο για ένα χρόνο. Στον καιρό της ειρήνης έρχονταν σε επαφή με τους αντιπροσώπους των άλλων κρατών για να ρυθμίσουν διάφορα θέματα.

Η σύγκλητος ήταν ένα συμβουλευτικό σώμα, το οποίο αποτελούσαν 300 πατρίκιοι. Ο λαός και οι ύπατοι σέβονταν τη γνώμη της και την έπαιρναν σοβαρά υπόψη τους.

Το ρωμαϊκό κράτος, αφού νίκησε τους γειτονικούς λαούς, άπλωσε σιγά σιγά την κυριαρχία του σ' όλη την ιταλική χερσόνησο.

2. Παράσταση που απεικονίζει άντρες της Συγκλήτου (Ρώμη, βωμός Αυγούστου)

3. Ο λόφος Παλατίνο όπου μεγάλωσαν, σύμφωνα με την παράδοση, ο Ρωμύλος και ο Ρέμος. Όταν η Ρώμη αναπτύχθηκε, οι πρώτοι βασιλιάδες έχτισαν εκεί όμορφα κτίρια, τα οποία από την ονομασία του λόφου ονομάστηκαν παλάτια.

παράθεμα 1 Ένας έξυπνος μύθος

Οι πληβείοι δεν ήταν ευχαριστημένοι από τον τρόπο με τον οποίο κυβερνούσαν οι πλούσιοι άρχοντες. Γι' αυτό εγκατέλειψαν τη Ρώμη και πήγαν να μείνουν σ' ένα γειτονικό λόφο. Τότε η Ρώμη έστειλε σ' αυτούς κάποιους σοφούς άνδρες, ανάμεσά τους και το Μενήνιο Αγρίππα, με σκοπό να τους πείσουν να επιστρέψουν. Ο Αγρίππας λοιπόν, για να τους ηρεμήσει, τους διηγήθηκε τον εξής μύθο: κάποτε τα μέλη του ανθρώπινου σώματος ξεσηκώθηκαν εναντίον της κοιλιάς, γιατί τάχα εκείνα δούλευαν μόνο, ενώ αυτή τεμπέλιαζε. Γρήγορα όμως τα μέλη άρχισαν να αισθάνονται αδυναμία, μαζί και η κοιλιά. Μάλιστα εκείνη γέλασε με την ανοησία τους, αλλά κι αυτά κατάλαβαν ότι η κοιλιά δεν ήταν τόσο άχρηστη όσο νόμιζαν. Πρόσφερε κι εκείνη κάτι, χωνεύοντας την τροφή και στέλνοντας τις θρεπτικές ουσίες σ' όλο το σώμα. Λαός και εξουσία πρέπει να είναι ενωμένοι, όπως τα μέλη του σώματος με την κοιλιά, για να υπάρχει προκοπή και ευτυχία. Ύστερα απ' αυτό πλούσιοι και φτωχοί συμφιλιώθηκαν και έζησαν ειρηνικά.

Πλούταρχος, Κοριολανός 6-7, αποσπάσματα (διασκευή)

παράθεμα 2 Μύθοι για τους Ρωμαίους και τη Ρώμη

Σύμφωνα με τη ρωμαϊκή παράδοση ο ήρωας της Τροίας Αινείας, μετά την καταστροφή της πατρίδας του, έφυγε με πολλούς συντρόφους του. Ύστερα από πολλές περιπλανήσεις στη θάλασσα, έφτασε στην Ιταλία, κυρίεψε το Λάτιο και έγινε βασιλιάς της χώρας. Λέγεται λοιπόν ότι οι Ρωμαίοι κατάγονται από τους Τρώες και τον Αινεία. Απόγονοι του Αινεία ήταν οι δίδυμοι Ρωμύλος και Ρέμος. Οι Ρωμαίοι έλεγαν ότι, μόλις γεννήθηκαν τα δυο αδέρφια, ο θεός τους θέλησε να τα εξαφανίσει, για να μην του πάρουν την εξουσία μεγαλώνοντας. Έτσι τα έβαλε σ' ένα καλάθι και τα έριξε στο ποτάμι Τίβερη. Το ποτάμι όμως είχε πλημμυρίσει, τα νερά του παρέσυραν το καλάθι και το έφεραν στους πρόποδες του Παλατίνου λόφου. Εκεί βρήκε τα μωρά μια λύκαινα, τα θήλασε και τα έσωσε. Κατόπιν τα πήρε ένας βοσκός του θείου τους και τα μεγάλωσε μαζί με τη γυναίκα του. Τα παιδιά, όταν μεγάλωσαν, σκότωσαν τον κακό θείο τους και αποφάσισαν να χτίσουν δική τους πόλη. Μάλωσαν όμως για τον τόπο και ο Ρωμύλος σκότωσε το Ρέμο και στη συνέχεια ίδρυσε τη Ρώμη.

Πλούταρχος, *Ρωμύλος* 2, 3, 6, 8 και 9 αποσπάσματα, (διασκευή)

4. Ρέμος και Ρωμύλος, τα δύο μωρά που μεγάλωσαν πίνοντας το γάλα της λύκαινας (Ρώμη, Μουσείο Καπιτωλίου).

1. Ποιοι ήταν οι λόγοι που έκαναν την πόλη της Ρώμης να αναπτυχθεί γρήγορα;
2. Ποιο ήταν το πρώτο πολίτευμα της Ρώμης; Τι αλλαγές έγιναν μετά;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 39

Η Καρχηδόνα συγκρούεται με τη Ρώμη

Η Καρχηδόνα ήταν αποικία των Φοινίκων στην Αφρική. Η Ρώμη ανησυχούσε πολύ από την ανάπτυξη της πόλης αυτής. Ακολούθησαν συγκρούσεις στη στεριά και τη θάλασσα, με τελικό αποτέλεσμα την καταστροφή της Καρχηδόνας.

Οι Φοίνικες είχαν αναπτύξει εμπορικές σχέσεις με τους κατοίκους της Ισπανίας. Η Ισπανία τότε είχε το εμπόριο του χρυσού και του κασσίτερου.

Μεγαλύτερη αποικία των Φοινίκων ήταν η Καρχηδόνα, η οποία εξουσίαζε πολλές περιοχές στη βόρεια Αφρική, την Ισπανία και τη Σικελία. Με τον καιρό έγινε η πιο πλούσια πόλη του κόσμου.

Ρωμαίοι και Καρχηδόνιοι ήρθαν σε σύγκρουση και πολέμησαν με πείσμα αναμεταξύ τους. Οι πόλεμοι αυτοί κράτησαν διακόσια χρόνια περίπου.

Ονομαστή υπήρξε η εκστρατεία που έκανε ο Καρχηδόνιος στρατηγός Αννίβας εναντίον της Ρώμης. Οι Ρωμαίοι διέθεταν ισχυρό στόλο και κατείχαν πολλές και πλούσιες περιοχές. Ήταν δύσκολο να τα βάλει κάποιος μαζί τους. Ο Αννίβας σκέφτηκε κάτι πολύ τολμηρό, να μεταφέρει τον πόλεμο στην ίδια την Ιταλία. Επειδή όμως δεν ήταν εύκολο να γίνει αυτή η επιχείρηση από τη θάλασσα, προσπάθησε από την ξηρά. Ξεκίνησε με

ο κασσίτερος:

γαλιστερό μέταλλο, που το χρησιμοποιούν για να κολλάνε άλλα μέταλλα.

η εισβολή:

η παραβίαση των συνόρων ενός κράτους από εχθρικό στρατό

η απόβαση:

η έξοδος από πλοίο στρατιωτικών δυνάμεων για πολεμικές επιχειρήσεις

πολύ στρατό, ιππικό και ελέφαντες από την Ισπανία και πέρασε τα Πυρηναία. Διέσχισε μέσα σε άπειρες δυσκολίες τις Άλπεις και έκανε εισβολή στην Ιταλία.

Οι Ρωμαίοι με πολλές δυνάμεις προσπάθησαν να του φράξουν το δρόμο προς τη Ρώμη, αλλά νικήθηκαν. Ο Αννίβας αργότερα έφτασε μπροστά στη Ρώμη και αυτό έκανε τους Ρωμαίους να νιώσουν πανικό. Δε στάθηκε όμως πολύ εκεί. Προτίμησε να κατακτήσει τη νότια Ιταλία.

Ο καιρός περνούσε και οι Ρωμαίοι αποφάσισαν να κάνουν απόβαση στην ίδια την Καρχηδόνα. Οι Καρχηδόνιοι ένωσαν τον κίνδυνο και αναγκάστηκαν να καλέσουν τον Αννίβα να σταματήσει τις επιχειρήσεις στην Ιταλία και να γυρίσει πίσω. Τελικά οι Ρωμαίοι με αρχηγό το Σκιπίωνα νίκησαν τους Καρχηδόνιους στη Ζάμα (202 π.Χ.). Εκεί νικήθηκε ο Αννίβας για πρώτη φορά. Οι Καρχηδόνιοι αναγκάστηκαν να πληρώσουν πολλά χρήματα και να διαλύσουν το στόλο τους.

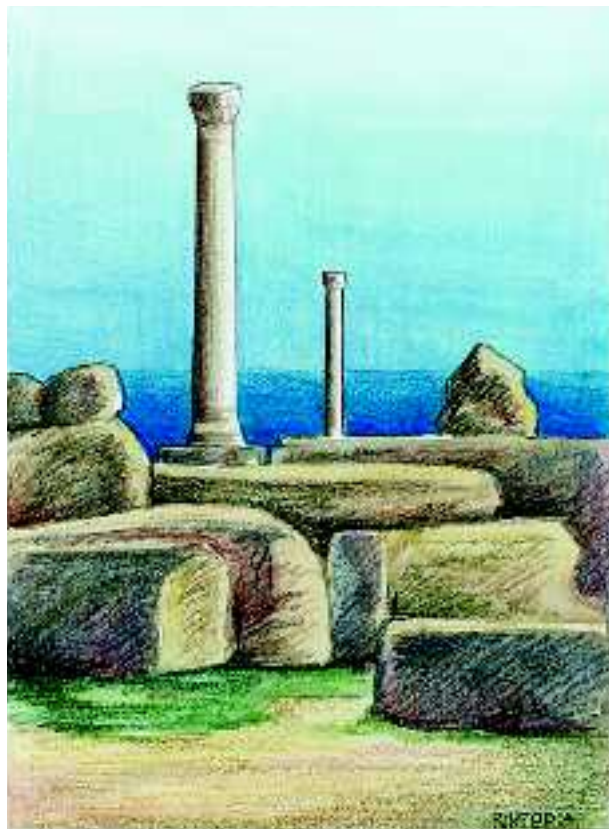
Αργότερα η Καρχηδόνα άρχισε πάλι να αναπτύσσεται. Αυτό δεν άρεσε στους Ρωμαίους. Βρήκαν κάποια αφορμή, έστειλαν πάλι στρατό και την κατέστρεψαν από τα θεμέλια (146 π.Χ.).

παράθεμα 1 Θα 'ρθει μια μέρα...

Ο Σκιπίωνας, ο Ρωμαίος στρατηγός, βλέποντας την Καρχηδόνα να καίγεται και να πέφτει στην πιο μεγάλη δυστυχία, λένε ότι δάκρυσε και έδωσε την εντύπωση ότι κλαίει για την τύχη των εχθρών του. Για πολλή ώρα κλείστηκε στον εαυτό του και κατάλαβε πως και οι πόλεις και οι λαοί και οι άρχοντες και όλα πρέπει κάποτε, όπως και ο άνθρωπος, να αλλάξουν τύχη. Αυτό συνέβη και με το Ίλιο, την πρωτεύουσα της Τροίας, που ήταν μια φορά κι έναν καιρό μια ευτυχισμένη πόλη. Το ίδιο συνέβη και με το κράτος των Ασσυρίων, των Μήδων και των Περσών, που στον καιρό τους ήταν τα μεγαλύτερα κράτη. Έτσι έγινε και με το κράτος του Αλέξανδρου, που το άστρο του έλαμψε τελευταία. Τότε λοιπόν θυμήθηκε και είπε αυτούς τους στίχους του Όμηρου:

«Θα έρθει μέρα να χαθεί η Τροία η ιερή,
ο Πρίαμος και ο λαός του
δυνατού Πρίαμου».

Πολύβιος, 28ο βιβλίο, 22 (39,6) (διασκευή)

2. Ερείπια από την αρχαία Καρχηδόνα

παράθεμα 2 Διάλογος Αννίβα και Σκιπίωνα

Ο Αννίβας συναντήθηκε με το μεγάλο του αντίπαλο το Σκιπίωνα. Αφού είπαν πολλά και διάφορα, ρώτησε ο Σκιπίωνας:

- Ποιον θεωρείς μεγαλύτερο στρατηγό;
- Τον Αλέξανδρο της Μακεδονίας, απάντησε ο Αννίβας.
- Και γιατί;
- Διότι με πολύ μικρό στρατό νίκησε μεγάλη δύναμη.
- Δεύτερο ποιον θεωρείς;
- Τον Πύρρο, είπε ο Αννίβας. Αυτόν δεν τον ξεπέρασε κανένας στην τακτική.
- Και ποιον θεωρείς τρίτο;
- Τον εαυτό μου!

Τότε γελώντας ο Σκιπίωνας είπε: -Φαντάζομαι τι θα έλεγες, αν με είχες νικήσει.

- Τότε θα θεωρούσα τον εαυτό μου ανώτερο από τον Αλέξανδρο και τον Πύρρο, απάντησε ο Αννίβας.

Βαγγέλης Μιλλεούνης, Ιστορικά Ανέκδοτα, σελ. 109 - 110 (διασκευή)

3. Ο Αννίβας, ο θρυλικός αρχηγός των Καρχηδονίων

παράθεμα 3 Το δύσκολο πέρασμα από τις Άλπεις

Ο στρατός των Καρχηδονίων, αφού ανέβαινε στις Άλπεις για εννιά ολόκληρες μέρες, σταμάτησε και στρατοπέδευσε για δύο μέρες. Αυτό το έκανε ο Αννίβας, για να δώσει την ευκαιρία σ' αυτούς που σώθηκαν να ξεκουραστούν και ταυτόχρονα να περιμένει εκείνους που έμειναν πίσω. Στις κορυφές των Άλπεων έπεφτε χιόνι, γιατί πλησίαζε χειμώνας. Την επόμενη μέρα άρχισε το κατέβασμα. Ο δρόμος που κατέβαινε ο στρατός ήταν στενός και κατηφορικός, ενώ το χιόνι ξεγελούσε και δεν ήξερε κανείς πού να πατήσει, με αποτέλεσμα να πέφτει στους γκρεμούς... Μεγάλη δυσκολία είχαν στο πέρασμα τα φορτηγά ζώα και οι ελέφαντες, διότι οι κορυφές των Άλπεων και τα μέρη από τα οποία γίνεται το κατέβασμα είναι γυμνά από βλάστηση και υπάρχει χιόνι όλο το χρόνο. Ακόμη είχαν τελειώσει τα τρόφιμα και ο στρατός βρισκόταν σε κακή κατάσταση και εξαιτίας της πείνας. Μετά από δρόμο τριών ημερών ανάμεσα σε γκρεμούς έφτασε σε μέρη πεδινά. Ο Αννίβας είχε χάσει όμως πολλούς στρατιώτες, άλογα και φορτηγά ζώα, από τα ρεύματα των ποταμών, τις χαράδρες και από τους εχθρούς που τους χτυπούσαν ακόμη και με πέτρες από τα υψώματα. Το πέρασμα από τις Άλπεις κράτησε δεκαπέντε μέρες.

Πολύβιος, Ιστορία Γ, 53 - 56, αποσπάσματα (διασκευή)

1. Γιατί, κατά τη γνώμη σου, ο Αννίβας αποφάσισε να πολεμήσει τους Ρωμαίους στην ίδια τους τη χώρα;
2. Ποιοι ήταν οι λόγοι που οι Ρωμαίοι κατέστρεψαν τελικά ολοκληρωτικά την Καρχηδόνα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 40

Η υποταγή του ελληνικού κόσμου

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τους Καρχηδόνιους, θέλησαν να υποτάξουν και τους Έλληνες. Πρώτα ήλθαν σε σύγκρουση με τους Μακεδόνες και στη συνέχεια με τους άλλους Έλληνες. Τελευταία μάχη έγινε στη Λευκόπετρα του Ισθμού, όπου ηττήθηκε ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας.

**διασπασμέ-
νος:** κομμα-
τιασμένος,
διαλυμένος

Οι Ρωμαίοι, αφού νίκησαν τον Αννίβα, θέλησαν να κατακτήσουν και την Ελλάδα. Την εποχή αυτή οι Έλληνες είναι διασπασμένοι και οι συνεχείς πόλεμοι τους έχουν οδηγήσει σε παρακμή.

Έγινε τότε προσπάθεια κάποιες πόλεις να ενωθούν και να αποτελέσουν ξεχωριστά κράτη. Δημιουργήθηκαν έτσι δύο συμπολιτείες, η Αιτωλική και η Αχαϊκή. Οι πόλεις που ανήκαν στις ενώσεις αυτές είχαν ίσα δικαιώματα. Για να διευκολύνουν μάλιστα το εμπόριο, χρησιμοποιούσαν τα ίδια νομίσματα. Οι συμπολιτείες ήταν η τελευταία προσπάθεια για ένωση των Ελλήνων. Δεν πέτυχε όμως το στόχο της, γιατί γρήγορα άρχισαν οι συγκρούσεις μεταξύ τους.

Από την άλλη πλευρά οι Ρωμαίοι έκαναν κάθε προσπάθεια να είναι ο ελληνικός κόσμος διαιρεμένος. Φρόντιζαν λοιπόν να επεμβαίνουν στις υποθέσεις των πόλεων υποστηρίζοντας πότε τη μία πόλη και πότε την άλλη.

1. Η εισβολή των Ρωμαίων στην Ελλάδα: τόποι σημαντικών μαχών.

2. Γεφύρι από την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας στο Εγηροκάμπι Λακωνίας

3. Ερείπια της αγοράς στην Αθήνα που χτίστηκε από τους Ρωμαίους

Τον 2ο π.Χ. αιώνα στην Ελλάδα το πιο ισχυρό κράτος ήταν η Μακεδονία. Αποτελούσε το πιο μεγάλο εμπόδιο στην επιθυμία των Ρωμαίων να κυριαρχήσουν στον ελληνικό χώρο. Οι Ρωμαίοι, για να πετύχουν τον σκοπό τους, θέλησαν να πάρουν με το μέρος τους τις πόλεις της νότιας Ελλάδας. Παρουσιάστηκαν λοιπόν σαν ελευθερωτές των πόλεων από την κυριαρχία των Μακεδόνων. Τελικά νίκησαν τους Μακεδόνες και συνέλαβαν το βασιλιά τους Περσέα αιχμάλωτο (168 π.Χ.). Η Μακεδονία

μονιάζω:

συμφιλιώνω, σταματώ την έχθρα.

4. Νομίσματα Αιτωλικής Συμπολιτείας (Αθήνα, Νομισματικό Μουσείο)

παράθεμα 1 Επιτέλους η Ελλάδα είναι «ελεύθερη!»

Όταν λοιπόν γιορτάζονταν τα Ίσθμια, πλήθος ανθρώπων παρακολουθούσε τους αγώνες, μια που ύστερα από πολλά χρόνια σταματούσαν πια οι πόλεμοι στην Ελλάδα. Σε μια στιγμή δόθηκε με τη σάλπιγγα το σύνθημα να γίνει ησυχία. Ο κήρυκας βγήκε στο μέσο του σταδίου και ανακοίνωσε πως η Σύγκλητος των Ρωμαίων και ο Τίτος Κοϊντίος, ο στρατηγός και ύπατος, μετά τη νίκη τους εναντίον των Μακεδόνων, απομακρύνουν τις φρουρές τους. Ακόμη αφήνουν τους Έλληνες να ζουν ελεύθεροι, αυτόνομοι, αφορολόγητοι και να χρησιμοποιούν τους πατροπαράδοτους νόμους τους. Στην αρχή το πλήθος δεν άκουσε καθαρά, γι' αυτό έκανε φασαρία και ζητούσε να το ξαναπεί ο κήρυκας. Μόλις εκείνος με φωνή πιο δυνατή επανέλαβε, μια απίστευτη κραυγή χαράς ακούστηκε, που έφτασε μέχρι τη θάλασσα. Κανένας δεν έδινε πια σημασία στους αθλητές, γιατί όλοι έτρεχαν να χαιρετήσουν το σωτήρα και προστάτη της Ελλάδας. Μετά τις ζητωκραυγές διασκέδασαν με φαγοπότια.

Πλούταρχος, Τίτος Φλαμίνιος, 10-11, αποσπάσματα (διασκευή)

5. Ερείπια της Κορίνθου, η οποία ξαναχτίστηκε αργότερα από τους Ρωμαίους. Η αγορά της είχε καταστήματα, ναούς, λουτρά και άλλα δημόσια κτίρια.

έγινε επαρχία του ρωμαϊκού κράτους.

Μετά ήλθε και η σειρά της νότιας Ελλάδας. Οι Έλληνες δεν μπόρεσαν να μονιάσουν ούτε την τελευταία στιγμή. Η τελική σύγκρουση έγινε στη Λευκόπετρα, κοντά στον Ισθμό της Κορίνθου. Εκεί είχε παραταχθεί ο στρατός της Αχαϊκής συμπολιτείας (146 π.Χ.). Οι Ρωμαίοι νίκησαν και στη συνέχεια κατέστρεψαν την πόλη της Κορίνθου.

Με τη λήξη του 1ου π.Χ. αιώνα όλος ο ελληνικός κόσμος είχε υποταχθεί στους Ρωμαίους.

παράθεμα 2

Ο βασιλιάς της Μακεδονίας Περσέας στολίζει το ρωμαϊκό θρίαμβο

Η θριαμβευτική παρέλαση κράτησε τρεις ολόκληρες μέρες. Την πρώτη μέρα πέρασαν μπροστά από το συγκεντρωμένο πλήθος διακόσιες πενήντα άμαξες φορτωμένες με αγάλματα, εικόνες και έργα τέχνης που άρπαξαν οι Ρωμαίοι. Την άλλη μέρα πέρασαν μέσα σε πολλές άμαξες τα καλύτερα και πολυτιμότερα μακεδονικά όπλα, που λαμποκοπούσαν. Πίσω ακολουθούσαν τρεις χιλιάδες άντρες, που κουβαλούσαν μέσα σε εφτακόσια πενήντα δοχεία ασημένια νομίσματα. Παραπίσω έρχονταν αυτοί, που κρατούσαν χρυσά νομίσματα μοιρασμένα σε εβδομήντα επτά δοχεία. Μετά ακολουθούσε τα άρμα του Περσέα, ο οπλισμός του κι από πάνω το στέμμα του. Αμέσως μετά προχωρούσαν τα παιδιά του βασιλιά, που τα έσερναν αιχμάλωτα μαζί με τους δασκάλους και τους παιδαγωγούς τους. Αυτοί με δάκρυα στα μάτια άπλωναν τα χέρια στους θεατές και συμβουλευανε τα παιδιά να ικετεύουν, για να τους δώσουν χάρη. Τέλος προχωρούσε ο ίδιος ο βασιλιάς, ο Περσέας, που φορούσε ρούχα σταχτόχρωμα. Αυτός έδινε την εντύπωση πως τα είχε εντελώς χαμένα εξαιτίας της μεγάλης συμφοράς που τον είχε βρει.

Πλούταρχος, Αιμίλιος Παύλος, 32 - 34, αποσπάσματα (διασκευή)

1. Γιατί οι Ρωμαίοι δεν ήθελαν τους Έλληνες ενωμένους;
2. Πώς νομίζεις ότι αισθάνθηκαν οι Έλληνες, όταν κατάλαβαν τι πραγματικά ήθελαν οι Ρωμαίοι;

Ας δούμε τι μάθαμε

ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Οι Ρωμαίοι, αφού κυριάρχησαν στην ιταλική χερσόνησο και νίκησαν τους Καρχηδόνιους, στράφηκαν εναντίον των Ελλήνων. Μέχρι το τέλος του 1ου αι. π.Χ. όλος ο ελληνικός κόσμος είχε υποταχθεί στους Ρωμαίους.

5η ΕΝΟΤΗΤΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41α

Μια παράσταση αρχαίου θεάτρου

Στην Αθήνα γιορτάζονται αυτό τον καιρό οι μεγάλες γιορτές του Διόνυσου. Οι θεατρικοί αγώνες διαρκούν τέσσερις μέρες: τρεις για το διαγωνισμό της τραγωδίας και μια για τις κωμωδίες. Όλοι σηκώνονται πολύ πρωί, για να μπορέσουν να πιάσουν μια καλή θέση, αφού οι πιο πολλοί πολίτες της πόλης θα είναι εκεί. Πριν από λίγο καιρό μοιράστηκαν τα *θεωρικά* κι έτσι όλοι μπορούν να πάρουν ένα εισιτήριο για να παρακολουθήσουν τις παραστάσεις: φτωχοί και πλούσιοι, γυναίκες, νέοι και μέτοικοι.

Σε κάθε σπίτι ετοιμάζονται τα φαγητά και τα ποτά που θα πάρουν μαζί τους στο θέατρο, γιατί η μέρα θα είναι μεγάλη. Οι γυναίκες κάθονται στις ψηλότερες κερκίδες του θεάτρου. Πιο κάτω, στις καλύτερες θέσεις κάθονται οι άρχοντες της πόλης και οι ιερείς. Σήμερα (472 π. Χ.) ο ποιητής που μετέχει στους αγώνες είναι ο Αισχύλος που θα παρουσιάσει την *τριλογία* του «Πέρσες».

Φέτος οι χορηγοί έδωσαν πολλά χρήματα και, επειδή τα έργα του Αισχύλου είναι πάντα πολύ καλά, θα είναι μια εξαιρετική παράσταση. Αυτοί είναι υπεύθυνοι για τους *υποκριτές*, το *χορό* και τα κοστούμια. Ο κόσμος *επευφημεί* έναν χορηγό, όταν χρηματοδοτεί ένα καλό έργο.

Οι ηθοποιοί είναι όλοι άντρες. Φορούν μάσκες και έτσι μπορούν να παίξουν και γυναικίους ρόλους βάζοντας και τα κατάλληλα κοστούμια. Οι άντρες του χορού μιλούν όλοι μαζί και μόνο ο *πρώτος*, ο *κορυφαίος*, μπορεί να συνομιλεί με τους υποκριτές.

Όλοι βιάζονται! Το θέατρο είναι ήδη γεμάτο! Ο κόσμος αγωνιά να δει ποιον θα κερδίσουν φέτος τους αγώνες. Οι νικητές αμείβονται μ' ένα απλό στεφάνι από κισσό. Η δόξα τους όμως φτάνει σε όλα τα σημεία της Ελλάδας.

1. Το θέατρο του Διόνυσου στην Αθήνα

τα θεωρικά: τα χρήματα που έδινε το δημόσιο ταμείο της Αθήνας στους φτωχούς πολίτες, για να πληρώσουν το εισιτήριο των θεατρικών αγώνων.

η τριλογία: έτσι ονομάζονταν οι τρεις τραγωδίες που είχαν ως υπόθεση ένα μεγάλο γεγονός, με τις οποίες λάβαινε μέρος κάποιος συγγραφέας στο διαγωνισμό για την καλύτερη τραγωδία.

ο υποκριτής: (στο θέατρο) ο ηθοποιός

ο χορός: οι ηθοποιοί του αρχαίου θεάτρου που χόρευαν και τραγουδούσαν.

επευφημώ: εκφράζω με ζητωκραυγές τη χαρά μου.

ο κορυφαίος: κάποιος από το χορό που στη διάρκεια της παράστασης συζητεί με τους υποκριτές.

Οι Πέρσες μαθαίνουν την καταστροφή του στόλου τους στη Σαλαμίνα

- **Άτοσσα (μητέρα Ξέρξη)** : Κι άπαρτη στέκει η Αθήνα ως τώρα;

- **Αγγελιαφόρος** : Άντρες σαν έχει σίγουρο είναι κάστρο.

- **Άτοσσα** : Λέγε πώς έγινε η αρχή της ναυμαχίας;
Πρώτοι ριχτήκαν οι Έλληνες ή ο γιος μου
περήφανος για τα καλά καράβια;

- **Αγγελιαφόρος** : Ολονυχτίς στη θάλασσα αρμενίζαν
οι κυβερνήτες ξάγρυπνους κρατώντας
τους ναύτες

.....
ξοπίσω ακολουθούσε ο άλλος στόλος

.....
και μια κραυγή μυριόστομη αντηχούσε:
«Εμπρός, παιδιά των Ελλήνων, λευτερώστε
πατρίδα, τέκνα και γυναίκες, των θεών
τα ιερά, τους τάφους των προγόνων, τώρα
θα πολεμήσετε για όλα»

Αισχύλος, Πέρσες, μετάφραση Τάσος Ρούσσο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41β Η γλώσσα που μιλάω

«Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις
ὑστερον ἦλθεν ἐξ Ἀθηνῶν Θυμοχάρης
ἔχων ναῦς ὀλίγας».

Ἔτσι αρχίζει ο ιστορικός Ξενοφώντας
να αφηγείται τον Πελοποννησιακό πόλεμο.

«Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμε-
ρον» λέμε καθημερινά στο σχολείο, όταν προ-
σευχόμαστε απαγγέλλοντας το «Πάτερ ἡμῶν».

Η ελληνική γλώσσα, η γλώσσα μας, μιλιέται και γράφεται συνέχεια, περισσότερο από τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια. Οι γλωσσικές διαφορές που υπήρχαν από περιοχή σε περιοχή ποτέ δεν εμπόδισαν τους Έλληνες να επικοινωνούν και να συνεννοούνται μεταξύ τους.

Με την εκστρατεία του Αλέξανδρου η ελληνική διαδόθηκε σε πολλές χώρες της Ανατολής. Έγινε μια γλώσσα παγκόσμια, όπως είναι σήμερα η αγγλική γλώσσα.

Η γλώσσα μας όλο αυτό το διάστημα δεν έπαψε να αλλάζει. Πολλές λέξεις έχει πάρει στην εποχή μας από την αγγλική, αλλά και από άλλες γλώσσες διάφορων λαών με τους οποίους οι Έλληνες ήρθαν σε επαφή.

Οι αρχαίοι Έλληνες έγραφαν με κεφαλαία γράμματα: ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ ΟΛΟΡΟΥ.

Μπορείς να διαβάσεις το όνομα της στήλης;

Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

.....
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι

.....
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου, με τα πρώτα λόγια του Ύμνου!

Οδυσσέας Ελύτης, Το Άξιον Εστί

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

Μια μέρα στην αρχαία Ολυμπία

Η Ελλάδα, όπως μάθαμε, είναι μια χώρα με πλούσιο ιστορικό παρελθόν. Έτσι σε διάφορα σημεία της υπάρχουν μουσεία και αρχαιολογικοί χώροι. Στα μουσεία φυλάσσονται όλα τα ευρήματα των αρχαιολόγων. Αυτοί κάνουν ανασκαφές σε σημεία που, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε, στα αρχαία χρόνια υπήρχαν πόλεις και ζούσαν άνθρωποι. Οι αρχαιολογικοί χώροι είναι περιοχές όπου υπάρχουν ερείπια ή τμήματα από κτίρια, και είναι σημαντικές «μαρτυρίες» του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού.

Η τάξη μας αποφάσισε να γνωρίσει από κοντά έναν αρχαιολογικό χώρο. Διαλέξαμε λοιπόν να επισκεφτούμε την αρχαία Ολυμπία. Είμαστε πολύ χαρούμενοι που θα πραγματοποιήσουμε αυτή την εκπαιδευτική εκδρομή. Πρέπει όμως να οργανωθούμε!

Ανάμεσα στα δύο αυτά βήματα υπάρχει κάτι πολύ σημαντικό: **μια πρώτη γνωριμία με το χώρο**. Έτσι θα πρέπει να ενημερωθούμε, δουλεύοντας όλοι μαζί. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν κάποια ερωτήματα που, αν τα απαντήσουμε, θα μπορέσουμε να προετοιμαστούμε καλύτερα.

η ανασκαφή: το σκάψιμο, προκειμένου να βρεθούν αρχαία αντικείμενα.

A ΒΗΜΑ

- χωριζόμαστε σε ομάδες εργασίας.
- επιλέγουμε το ρόλο που θα έχει ο καθένας μας.
- επιλέγουμε το συντονιστή.

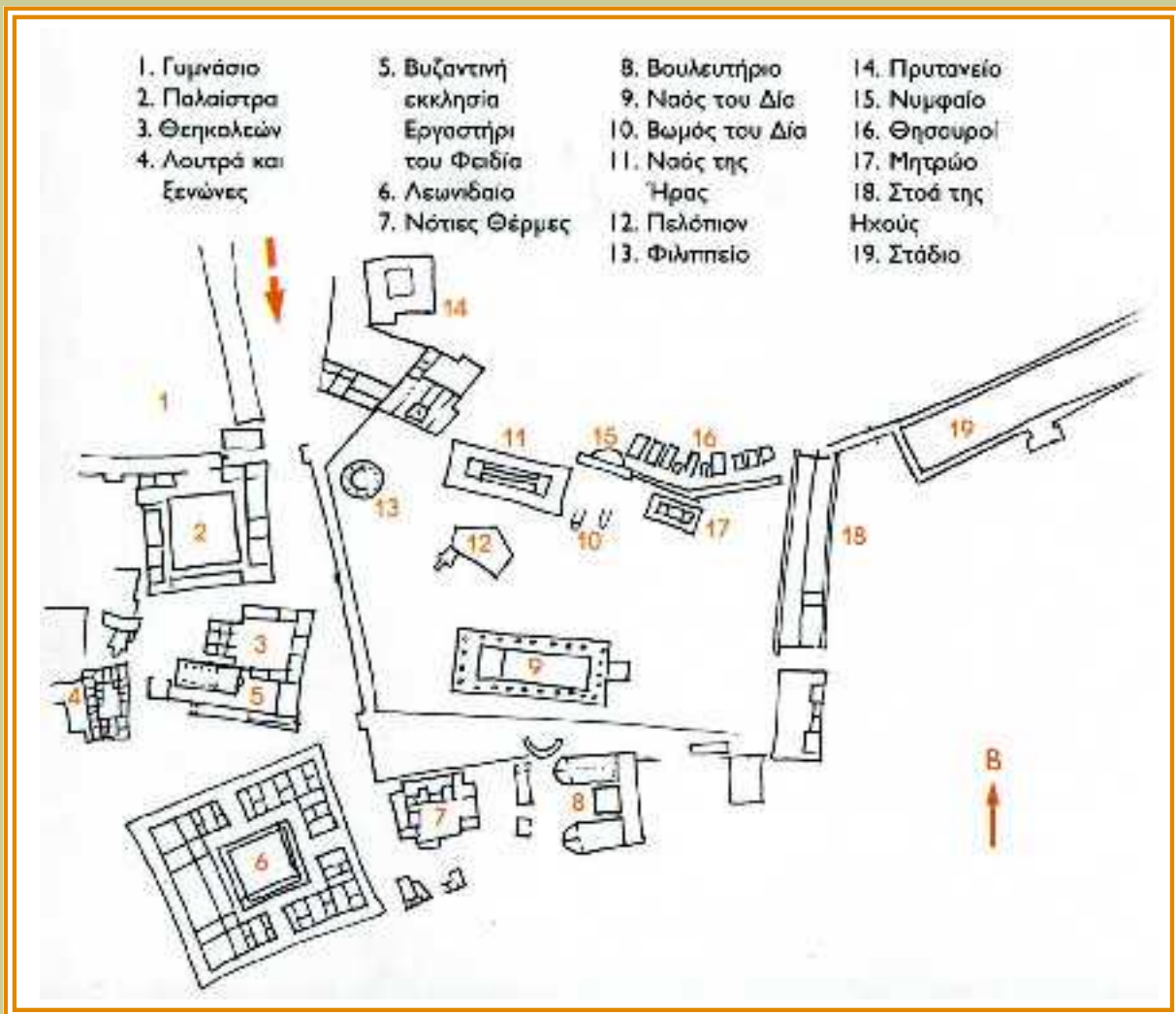
B ΒΗΜΑ

- αποφασίζουμε όλοι μαζί τα θέματα που θα πρέπει να προετοιμάσουμε.
- αναλαμβάνει η κάθε ομάδα συγκεκριμένη εργασία.

- Πού βρίσκεται η αρχαία Ολυμπία;
- Πώς μπορεί κανείς να φτάσει εκεί;
- Πότε χτίστηκαν στην περιοχή τα πρώτα κτίρια;
- Με ποιες σημαντικές εκδηλώσεις συνδέεται ο συγκεκριμένος χώρος;
- Ποια είναι τα σημαντικότερα μνημεία που σώζονται σήμερα στην περιοχή;
- Τι άλλο μπορεί να θαυμάσει σε αυτόν τον αρχαιολογικό χώρο ο σημερινός επισκέπτης;

Οι απαντήσεις που θα δώσουμε στις παραπάνω ερωτήσεις θα μας βοηθήσουν να συνεχίσουμε ακόμα καλύτερα το σχεδιασμό της επίσκεψης. Έτσι μπορούμε να προχωρήσουμε κάνοντας μια πρώτη προσπάθεια για αποτύπωση του χώρου. Σχεδιάζουμε λοιπόν με απλό τρόπο τα κτίρια που υπάρχουν και βρίσκουμε τις ονομασίες τους. Παρατηρούμε ότι στην περίπτωση της αρχαίας Ολυμπίας είναι πάρα πολλά. Εμείς όμως θα ασχοληθούμε με τα πιο σημαντικά. Με ένα βέλος σημειώνουμε το σημείο εισόδου, το σημείο δηλαδή απ' όπου θα ξεκινήσουμε την περιήγησή μας.

1. Κάτοψη του αρχαιολογικού χώρου της Αρχαίας Ολυμπίας

Για να φτάσουμε στην είσοδο του αρχαιολογικού χώρου, περνάμε το γεφύρι που είναι χτισμένο πάνω από τον ποταμό Κλαδέο. Ο Κλαδέος είναι παραπόταμος του Αλφειού. Όλη η περιοχή είναι καταπράσινη, γεμάτη από πλατάνια, πεύκα, λεύκες και ελιές. Στη βόρεια πλευρά αριστερά μας, καθώς πλησιάζουμε τον αρχαιολογικό χώρο, βρίσκεται ο Κρόνιος λόφος, όπου χτίστηκαν τα πρώτα ιερά των θεών που λατρεύτηκαν στην περιοχή.

Τα κτίσματα της αρχαίας Ολυμπίας ήταν χωρισμένα σε δύο κατηγορίες: Μέσα στον περίβολο ήταν όσα είχαν σχέση με τη θρησκευτική λατρεία, τα ιερά και αυτός ο χώρος ονομαζόταν ιερή Άλτη. Έξω από αυτόν βρίσκονταν αυτά που είχαν σχέση με τη διοργάνωση και τη διεξαγωγή των αγώνων καθώς και τα καταστήματα.

Από αυτό το σημείο η κάθε ομάδα θα κινηθεί προς το μέρος που έχει αναλάβει να μελετήσει. Ορίζουμε το χρόνο που θα συναντηθούμε πάλι όλοι μαζί στο σημείο απ' όπου ξεκινήσαμε.

ο περίβολος:

ο περι-φραγμένος χώρος μπροστά ή γύρω από ένα μεγάλο κτίριο, όπως ναό, σχολείο, κ.α.

2. Το ιερό της Ολυμπίας

Α' Ομάδα 1, 2 Το Γυμνάσιο ήταν ο χώρος, όπου οι αθλητές γυμνάζονταν και προπονούσαν (ονομάστηκε Γυμνάσιο γιατί οι αθλητές ήταν γυμνοί). Η Παλαίστρα είχε πλούσια κιονοστοιχία και γύρω γύρω διάδρομο που οδηγούσε στα λουτρά, τα αποδυτήρια και άλλους χώρους ξεκούρασης των αθλητών.

- Θα παρατηρήσουμε τις διαστάσεις των δύο κτιρίων.
- Θα διαπιστώσουμε ποιο από τα δύο διατηρείται καλύτερα.
- Θα εντοπίσουμε το είδος των κίωνων σε διάφορα σημεία.
- Θα περιεργαστούμε τους βοηθητικούς χώρους που εξυπηρετούσαν τους αθλητές.
- Θα κάνουμε υποθέσεις για τον τρόπο που προετοιμάζονταν οι αθλητές πριν από τους αγώνες.

8 Το βουλευτήριο ήταν το κτίριο όπου συνεδρίαζαν οι Ελλανοδίκες και όπου φυλάγονταν επίσημα έγγραφα. Πριν από τους αγώνες μαζεύονταν εκεί οι αθλητές και οι κριτές και ορκίζονταν μπροστά στο άγαλμα του Όρκιου Δία ότι θα αγωνιστούν δίκαια τηρώντας τους κανονισμούς.

- Θα παρατηρήσουμε τα θεμέλια του κτιρίου.
- Θα σχεδιάσουμε τους χώρους με τους καμπύλους τοίχους και την τετράγωνη εσωτερική αυλή.
- Θα αξιολογήσουμε τη σημασία που είχε γι' αυτούς που συμμετείχαν στους αγώνες ο όρκος που έδιναν στο Δία.

Α' Ομάδα 1, 2 Τα ερείπια του κτιρίου που βρίσκονται σε αυτό το σημείο είναι από ένα χριστιανικό ναό που χτίστηκε τον 5ο αιώνα μ.Χ.. Το χαρακτηριστικό της είναι ότι χτίστηκε πάνω στα θεμέλια του εργαστηρίου του Φειδία. Μέσα σε αυτό ο γλύπτης έφτιαξε το χρυσελεφάντινο άγαλμα του Δία.

- Θα παρατηρήσουμε τους τοίχους της εκκλησίας.
- Θα εντοπίσουμε το σημείο του ορίζοντα προς το οποίο κοιτάει το ιερό.
- Θα εκτιμήσουμε το μέγεθος της εκκλησίας.

9 Ο ναός του Δία είναι το μεγαλύτερο οικοδόμημα μέσα στην ιερή Άλτη. Ήταν ο μεγαλύτερος ναός της Πελοποννήσου και τον έχτισε ο αρχιτέκτονας Λίβων από την Ήλιδα. Μέσα στο ναό υπήρχε το άγαλμα του Δία, ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου. Το όνειρο του κάθε Έλληνα ήταν να επισκεφτεί την Ολυμπία για να μπορέσει να θαυμάσει αυτό το άγαλμα που είχε ύψος περίπου 13 μέτρα. Όταν οι Ολυμπιακοί αγώνες καταργήθηκαν, το άγαλμα μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Εκατό χρόνια αργότερα κάηκε σε μια μεγάλη πυρκαγιά.

- Θα μετρήσουμε το μήκος και το πλάτος του ναού, θα εκτιμήσουμε περίπου το ύψος του (μήκος 64, 12 μέτρα, ύψος 20 περίπου μέτρα, πλάτος 27,68 μέτρα).
- Θα παρατηρήσουμε τη βάση πάνω στην οποία είναι χτισμένος.
- Θα παρατηρήσουμε το υλικό από το οποίο είναι χτισμένος και θα το συγκρίνουμε με το υλικό άλλων ναών που γνωρίζουμε.
- Θα εντοπίσουμε το είδος των κιόνων.
- Θα διακρίνουμε τα στοιχεία που τον κάνουν ιδιαίτερα εντυπωσιακό.

Γ' Ομάδα 19 Αφού περάσουμε την Κρυπτή Στοά, που ήταν όλη σκεπασμένη με χώμα, φτάνουμε στο στάδιο της Ολυμπίας που ήταν το μεγαλύτερο στάδιο της Ελλάδας. Το

3. Το στάδιο της Ολυμπίας

ανακαινίζω:

δίνω καινούρια μορφή σ' ένα κτίριο που έχει παλιώσει, επιδιορθώνω ένα κτίριο.

η μετόπη:

η καθεμία από τις τετράγωνες πλάκες που υπάρχουν πάνω από τους κίονες ενός δωρικού ναού.

το αέτωμα:

το τριγωνικό μέρος στο οποίο καταλήγει η στέγη ενός αρχαίου ναού (κάθε ναός έχει δύο αετώματα).

στάδιο είχε μήκος περίπου 212 μέτρα και πλάτος 29 μέτρα, ενώ χωρούσε μέχρι και 50.000 θεατές. Ο χώρος όπου πάλευαν οι αθλητές ονομαζόταν κονίστρα.

Δίπλα στο στάδιο υπήρχε ο ιππόδρομος κοντά στον ποταμό Αλφειό. Εκεί γίνονταν τα ιππικά αγωνίσματα, που ήταν ιδιαίτερα θεαματικά και αγαπητά στους θεατές.

- ➔ Θα εντοπίσουμε τη γραμμή της αφετηρίας. Πώς ήταν φτιαγμένη;
- ➔ Θα παρατηρήσουμε το χώρο όπου κάθονταν οι θεατές. Τι περίεργο έχει;
- ➔ Θα εντοπίσουμε το σημείο όπου κάθονταν οι κριτές, οι Ελλανοδίκες.
- ➔ Θα εντοπίσουμε τη γραμμή του τερματισμού.
- ➔ Θα μετρήσουμε την απόσταση ανάμεσα στην αφετηρία και το τέρμα. Με ποιο σημερινό άθλημα αντιστοιχεί, αν τρέξουμε αυτή την απόσταση;
- ➔ Θα εντοπίσουμε το λόγο για τον οποίο ο ιππόδρομος έχει καταστραφεί εντελώς.

Δ' Ομάδα**Αρχαιολογικό Μουσείο Ολυμπίας**

Το Μουσείο της Ολυμπίας ανακαινίστηκε και η νέα έκθεσή του εγκαινιάστηκε το 2004. Τα ευρήματα είναι τοποθετημένα σε αίθουσες ανάλογα με την ιστορική περίοδο στην οποία ανήκουν.

Τα πιο όμορφα εκθέματα του Μουσείου προέρχονται από το ναό του Δία. Είναι συνθέσεις από γλυπτά που στόλιζαν το ανατολικό και δυτικό αέτωμα. Στην ίδια αίθουσα υπάρχουν και οι μετόπες του ναού.

- ➔ Θα παρατηρήσουμε το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένα οι μετόπες

4. Κενταυρομαχία, από το ναό του Διός

και τα αετώματα.

➤ Θα διακρίνουμε τις σκηνές που αναπαριστούν οι μετόπες και ποια από αυτές διατηρείται καλύτερα.

Μια ξεχωριστή αίθουσα είναι αφιερωμένη στο διάσημο άγαλμα της Νίκης του γλύπτη Παιωνίου. Η θεά Νίκη που έρχεται από τον ουρανό ήταν αφιέρωμα στο Δία των κατοίκων της Μεσσήνης και της Ναυπάκτου, επειδή ο θεός τους βοήθησε να νικήσουν τους Σπαρτιάτες.

➤ Θα καταγράψουμε τα κομμάτια του αγάλματος που δε σώζονται.

➤ Θα εντοπίσουμε τα σημεία που μας δείχνουν ότι το άγαλμα βρίσκεται σε κίνηση.

➤ Θα σχεδιάσουμε το άγαλμα προσπαθώντας να συμπληρώσουμε στο σχέδιο και τα κομμάτια που λείπουν.

Το πιο διάσημο έκθεμα του Μουσείου είναι ο Ερμής του Πραξιτέλη. Ο Πραξιτέλης ήταν από τους πιο γνωστούς γλύπτες της αρχαιότητας. Ο Ερμής κρατάει το μικρό Διόνυσο και του προσφέρει ένα φρούτο, το οποίο δε σώζεται σήμερα στο άγαλμα.

➤ Θα παρατηρήσουμε την ελεύθερη κίνηση του αγάλματος και την ηρεμία της μορφής του.

➤ Θα καταγράψουμε τα συναισθήματα που μας δημιουργεί.

➤ Θα κάνουμε υποθέσεις σχετικές με το φρούτο που κρατούσε στο άλλο χέρι ο Ερμής.

5. Ο Ερμής του Πραξιτέλους
(Μουσείο Αρχαίας
Ολυμπίας)

6. Η Νίκη του Παιωνίου
(Μουσείο Αρχαίας
Ολυμπίας)

Μερικές συμβουλές

Στη διάρκεια της επίσκεψής μας στον αρχαιολογικό χώρο:

1. Συνεργαζόμαστε αρμονικά σύμφωνα με το σχεδιασμό μας.
2. Αποφεύγουμε να αγγίζουμε τα μνημεία και εργαζόμαστε χωρίς να ενοχλούμε τους γύρω μας.
3. Είμαστε εφοδιασμένοι με ό,τι είναι απαραίτητο για να κάνουμε σωστές παρατηρήσεις και καταγραφές (σημειωματάριο, μέτρο, φωτογραφική μηχανή).

7. Αναπαράσταση των μνημείων του Ιερού της Ολυμπίας

Μετά την πραγματοποίηση της επίσκεψης και, αφού επιστρέψουμε στο σχολείο, η κάθε ομάδα θα επεξεργαστεί και θα καταγράψει σε τελική μορφή όλα τα αποτελέσματα της έρευνας που έκανε στο πεδίο που είχε αναλάβει. Στη συνέχεια θα γίνει παρουσίαση μέσα στην τάξη και θα ακολουθήσει ανάλογη συζήτηση. Μεγάλη σημασία θα πρέπει να δώσουμε και στο φωτογραφικό υλικό που έχουμε συγκεντρώσει από το χώρο που επισκεφτήκαμε. Επίσης θα πρέπει να τονίσουμε το ρόλο που παίζει ο συγκεκριμένος αρχαιολογικός χώρος στη ανάπτυξη του τουρισμού και της οικονομίας της περιοχής. Ιδιαίτερα η αρχαία Ολυμπία που σχετίζεται άμεσα με τους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες είναι σίγουρα μια περιοχή με συμβολική σημασία και η ιστορία της είναι γνωστή σε όλο τον κόσμο.

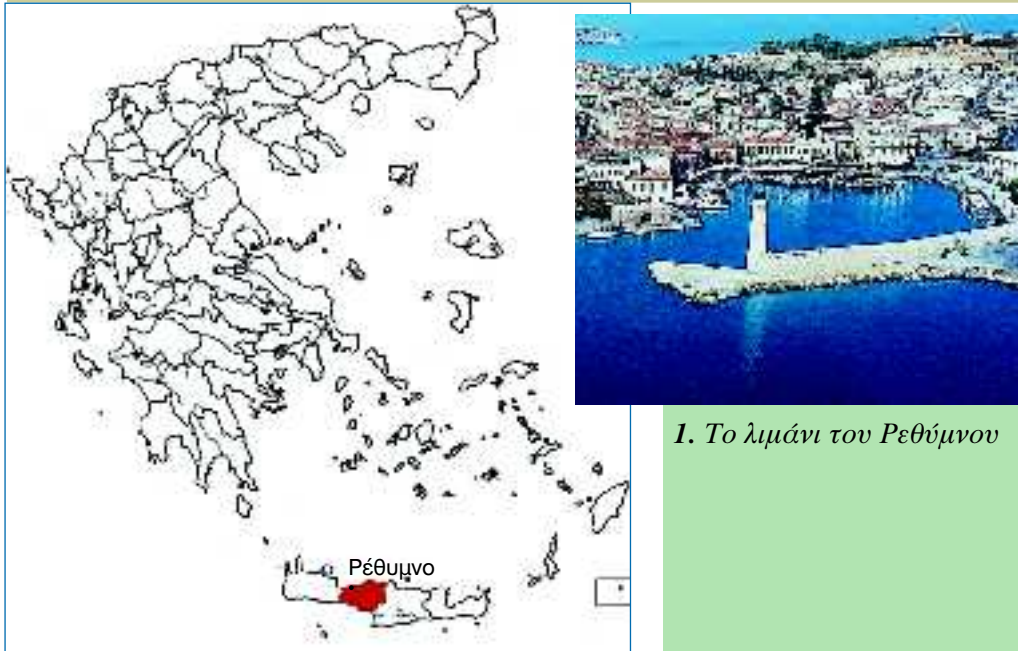
6η ΕΝΟΤΗΤΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

Η ιστορία του τόπου μου

Ο τόπος που ζω

1. Το λιμάνι του Ρεθύμνου

Με λένε Μανόλη και είμαι Κρητικός. Γεννήθηκα και μένω στο Ρέθυμνο, μια όμορφη πόλη στην καρδιά της Κρήτης. Η πόλη μου είναι η πρωτεύουσα του νομού Ρεθύμνου, που είναι ο πιο ορεινός νομός του νησιού με ψηλότερο βουνό τον Ψηλορείτη.

Στο βόρειο και το νότιο μέρος του νομού υπάρχουν παραλίες που συγκεντρώνουν πολύ κόσμο το καλοκαίρι.

Άλλες μεγάλες πόλεις του νομού είναι το Πέραμα, το Σπήλι και τα Ανώγεια. Οι κάτοικοι ασχολούνται με τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τον τουρισμό.

Αλλά ας γνωρίσουμε λίγο καλύτερα το Ρέθυμνο. Η παλιά πόλη είναι χτισμένη πάνω σε ακρωτήριο γύρω από το κάστρο Φορτέτζα. Περιπατώντας στα στενά δρομάκια της συναντάς όμορφα κτίρια από την *εποχή των Βενετών και των Τούρκων*, όπως βενετσιάνικα αρχοντικά, τουρκικές βρύσες, *βυζαντινές και ενετικές εκκλησίες*. Τα βήματά σου θα σε οδηγήσουν στο βενετσιάνικο λιμάνι με τον τουρκικό φάρο.

Πέρα από την παλιά, απλώνεται η σύγχρονη πόλη. Έχει καλή *ρυμοτομία*, πολυώροφα κτίρια, αρκετό πράσινο και μεγάλα ξενοδοχεία κατά μήκος της παραλίας. Στο Ρέθυμνο λειτουργούν τμήματα του Πανεπιστημίου Κρήτης και γι' αυτό στην πόλη συγκεντρώνονται πολλοί φοιτητές και οργανώνονται πολλές εκδηλώσεις.

η εποχή των Βενετών και των Τούρκων: η εποχή που πρώτοι οι Βενετοί (1204 μ.Χ.) και αργότερα οι Τούρκοι (1669 μ.Χ.) κυβέρνησαν την Κρήτη.

οι βυζαντινές και ενετικές εκκλησίες: οι εκκλησίες που χτίστηκαν, όταν κυβερνούσαν την Κρήτη οι Βυζαντινοί και οι Ενετοί (Βενετοί).

η ρυμοτομία: η διαίρεση μιας πόλης σε δρόμους

Από το χθες στο σήμερα

τα βυζαντινά χρόνια: τα χρόνια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας (324 μ.Χ. – 1453 μ.Χ.)

οι καμάρες: οι πέτρινες κατασκευές που έχουν σχήμα ημικυκλικό (μισός κύκλος).

τα τζαμιά: οι θρησκευτικοί ναοί των μουσουλμάνων

οι μιναρέδες: οι ψηλοί πύργοι του τζαμιού, απ' όπου ο μουσουλμάνος ιερωμένος καλεί τους πιστούς να προσευχηθούν.

Αναρωτήθηκες ποτέ πόσο καλά ξέρεις τον τόπο σου; Ποια είναι η διαδρομή του μέσα στο χρόνο; Ο δάσκαλος μάς ανέθεσε να κάνουμε μια εργασία στο σχολείο με θέμα: «Το Ρέθυμνο από το χθες στο σήμερα». Ήταν μια δουλειά ενδιαφέρουσα, που άρεσε σε όλους πολύ, γιατί μάθαμε πολλά πράγματα για την πόλη μας, που μας ήταν άγνωστα. Να τι έγραψε η δική μου ομάδα:

Ταξιδεύοντας μέσα στο νομό συναντάς κτίρια και μνημεία που θυμίζουν προηγούμενες εποχές. Έτσι μπορείς να γνωρίσεις την ιστορία της περιοχής στο πέρασμα των αιώνων. Πολύτιμες πληροφορίες μας δίνουν και τα ευρήματα που βρίσκονται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης.

Το Ρέθυμνο κατοικήθηκε για πρώτη φορά στα προϊστορικά χρόνια. Στα αρχαία χρόνια ονομαζόταν Ρίθυμνα και γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη. Δυστυχώς πολύ λίγες μαρτυρίες έχουμε από εκείνη την εποχή. Στη ρωμαϊκή περίοδο όμως έχασε τη δύναμή του και μετατράπηκε σε ένα μικρό χωριό. Αυτή ήταν η εικόνα της περιοχής και στα βυζαντινά χρόνια.

Την εποχή των Βενετών, όταν κατασκευάστηκε το λιμάνι, το Ρέθυμνο άρχισε να αναπτύσσεται και πάλι και έγινε μια αξιόλογη πολιτεία. Τότε κατασκευάστηκαν κτίρια που είχαν διαφορετική αρχιτεκτονική με καμάρες και έντονα χρώματα τα οποία σώζονται ακόμη και σήμερα. Αργότερα, όταν η περιοχή έπεσε στα χέρια των Τούρκων, τζαμιά και μιναρέδες καθώς και τουρκικά σπίτια προστέθηκαν στην παλιά πόλη δίνοντάς του μια ιδιαίτερη γραφικότητα.

Την εποχή της Τουρκοκρατίας για μια ακόμη φορά η πόλη παρήκμασε. Οι κάτοικοι όλο αυτόν τον καιρό προσπαθούσαν να απελευθερωθούν. Οι επαναστάτες πολλές φορές έβρισκαν καταφύγιο και βοήθεια στη μονή Αρκαδίου, που βρίσκεται λίγο έξω από το Ρέθυμνο. Τελικά το κατάφεραν και ενώθηκαν με την ελεύθερη Ελλάδα το 1913.

Άκρως οικογενειακόν

Από τους συγγενείς μου αγαπώ πιο πολύ τον παππού μου, τον πατέρα του πατέρα μου. Ο παππούς μένει στα Μεσκλά, ένα χωριό έξω από τα Χανιά, στους πρόποδες της Ίδης. Μ' αρέσει πολύ να τον επισκέπτομαι και να τον ακούω να μου διηγείται ιστορίες για τα ονόματα στην Κρήτη. Ο παππούς μου έχει εξηγήσει πως τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι δεν είχαν επώνυμα. Όταν άρχισαν να τα χρησιμοποιούν μαζί με τ' όνομά τους, σε κάθε περιοχή κράτησαν και μια κατάληξη, όπως το -ακης στην Κρήτη. Το επώνυμό τους είχε σχέση ή με το επάγγελμά τους ή το παρτσούκλι τους. Έτσι συνέβη και με μας.

Κάποιος από τους προπάππους μας ήταν λυράρης. Όλοι τον θαύμαζαν και τον αγαπούσαν, γιατί έπαιζε πολύ όμορφα. Σ' όλα τα πανηγύρια και τις γιορτές τον περίμεναν πώς και πώς για ν' αρχίσει το γλέντι... Κι όταν τους ρωτούσαν πότε θα ξεκινήσει ο χορός και το τραγούδι, απαντούσαν «σαν προβάλλει ο Μανόλης, σαν προβάλλει ο Μανόλης». Κι έτσι τελικά πήρε το όνομα Μανόλης Σαμπροβαλάκης, που είναι σήμερα και το δικό μου επώνυμο και νιώθω πολύ περήφανος γι' αυτό.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Μανόλης
Σαμπροβαλάκης

ΓΙΑΓΙΑ

Αρετή
Σαμπροβαλάκη

ΠΑΠΠΟΥΣ

Χρύσανθος
Αμοιρίδης

ΓΙΑΓΙΑ

Σουμέλα
Αμοιρίδη

ΜΠΑΜΠΑΣ

Νίκος
Σαμπροβαλάκης

ΜΑΜΑ

Ελένη
Αμοιρίδη

Μανόλης
Σαμπροβαλάκης

Το πανηγύρι

η Χάρη Της:

η χάρη της Παναγίας

τα στιβάνια:

οι μαύρες μπότες που φορούν οι Κρητικοί.

μαζωχτεί :

μαζευτεί.

τα Μεσκλά:

ορεινό χωριό που βρίσκεται στο νομό Χανίων.

τα καλιτσούνια:

κρητικές πίτες με τυρί ή χόρτα

η μυτζήθρα:

το μαλακό κρητικό τυρί

τα ρίφια:

τα κασιόκια

η τσικουδιά:

το τοπικό οινοπνευματώδες ποτό

οι μαντινάδες :

τα αυτοσχέδια στιχάκια

Πριν από μερικές μέρες ο παππούς μου έστειλε ένα γράμμα, για να με καλέσει στο πανηγύρι που γίνεται κάθε χρόνο το Δεκαπενταύγουστο στο χωριό.

«Μανολιό μου,

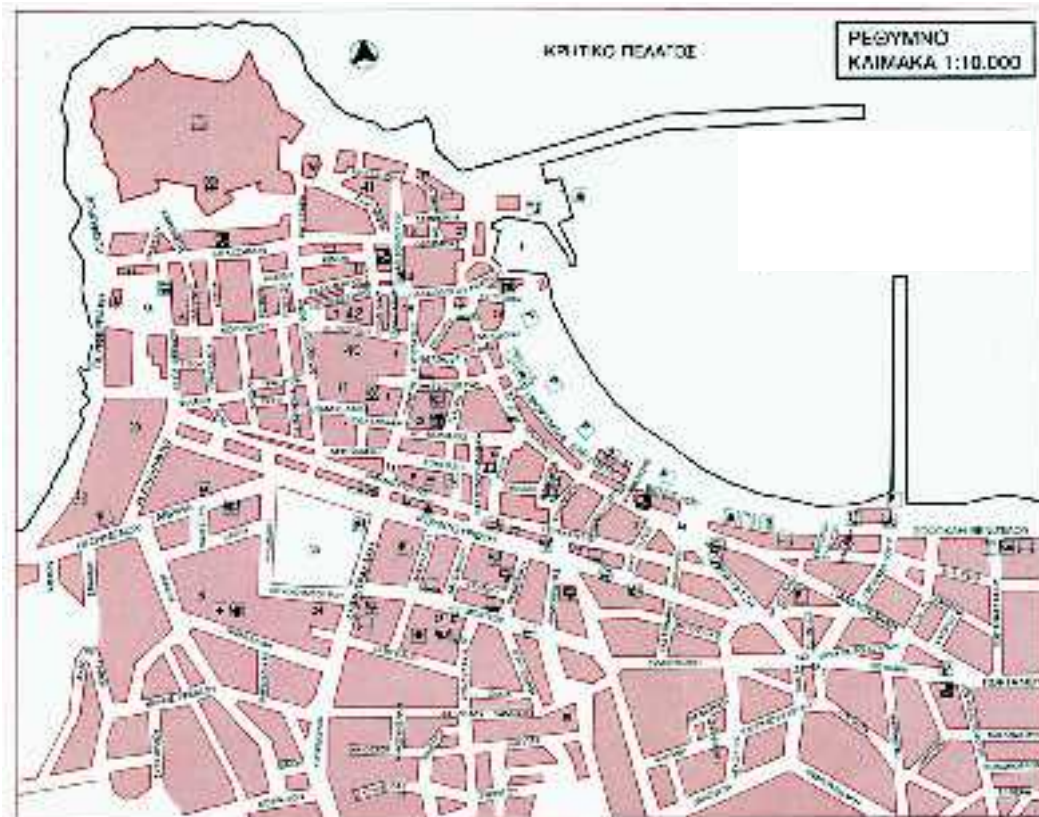
Σε λίγες μέρες θα ξημερώσει 14 του Αυγούστου. Μεγάλη μέρα γιατί την επομένη θα γιορτάζει η *Χάρη Της*. Θα φορέσω την καλή μου φορεσιά και τα καινούρια μου *στιβάνια* για να πάω να παίξω λύρα στο πανηγύρι. Σου αγόρασα και σένα μια φορεσιά και σε περιμένω για να πάμε μαζί.

Θα *μαζωχτεί* πολύς κόσμος, ντόπιοι και ξένοι, στην πλατεία του χωριού μας στα *Μεσκλά*. Θα φάμε, θα πιούμε και θα χορέψουμε. Πάνω στους πάγκους θα μας περιμένουν πολλές κρητικές νοστιμιές: παξιμάδια, *καλιτσούνια*, πιλάφι, γραβιέρες, *μυτζήθρες*, *ρίφια*, και πολλή *τσικουδιά*. Θα φάμε να πάρουμε δύναμη, γιατί μετά έχει και χορό. Θα δεις τις κοπελιές, τις λυγερόκορμες και τους λεβενтониούς να χορεύουν πεντοζάλη, συρτό, καστρινό και σούστα. Και θ' ακούσεις *μαντινάδες*, πολλές *μαντινάδες* να μιλούν για τη θάλασσα, το νησί, τη λεβεντιά, τον έρωτα.

«Στην Κρήτη πάει η λεβεντιά και η αντρείοσύνη αντάμα και μαντινάδα γίνεται το γέλιο και το κλάμα»

Στα ίχνη ενός μνημείου

1. Πολεοδομικός χάρτης της παλιάς πόλης του Ρεθύμνου με σημειωμένα τα σημαντικότερα μνημεία της πόλης

Σήμερα ξεκινήσαμε πολύ πρωί με τον ξάδελφό μου το Θωμά να γνωρίσουμε το Ρέθυμνο. Ο Θωμάς ζει στη Γερμανία και έρχεται για πρώτη φορά στην Κρήτη. Είμαι πολύ ενθουσιασμένος. Θέλω να του δείξω όλα τα όμορφα μέρη της πόλης μου μα πιο πολύ το αγαπημένο μου, τη Φορτέτσα.

Χθες φτιάξαμε κι ένα χάρτη της πόλης για να σημειώσουμε τη διαδρομή που θα ακολουθήσουμε καθώς και τα σημαντικότερα αξιοθέατα.

Ξεκινήσαμε τη βόλτα μας από την περιφερειακή λεωφόρο και φτάσαμε στην πλατεία Ηρώων Πολυτεχνείου, όπου βρίσκεται και το κτίριο της Νομαρχίας. Από κει διασχίζοντας τα στενά δρομάκια της παλιάς πόλης, που ήταν γεμάτη από τουρίστες, καταλήξαμε στο κάστρο, απ' όπου φαίνεται από τη μια μεριά το πέλαγος κι από την άλλη η εξοχή με τους κήπους.

Η Φορτέτσα χτίστηκε την εποχή των Βενετών και ήταν το οχυρό της πόλης. Έχει περίμετρο 1307 μέτρα και γύρω γύρω σκοπιές που μαρτυρούν τις μάχες του παρελθόντος. Μέσα στα τείχη υπήρχαν η κατοικία του Βενετού διοικητή και της φρουράς, αποθηκευτικοί χώροι και ο ναός του Αγίου Νικολάου που στην Τουρκοκρατία μετατράπηκε σε τζαμί. Ανάμεσα στα ερείπια ανακαλύψαμε ότι πολύ λίγα κτίρια έχουν σωθεί σήμερα.

Περάσαμε τη μέρα μας εξερευνώντας το κάστρο και παίζοντας τους μικρούς πολεμιστές ταξιδέψαμε στο παρελθόν. Νιώσαμε κι εμείς πως είμαστε

το οχυρό: το φρούριο

οι σκοπιές: οι θέσεις όπου στέκονταν οι φρουροί του κάστρου.

η Τουρκοκρατία: η εποχή που κυριάρχησαν στην Ελλάδα οι Τούρκοι.

υπαίθριο: θέατρο χτισμένο στο ύπαιθρο, δηλαδή σε ανοιχτό μη στεγασμένο χώρο.

τα ξεροτήγανα: ένα παραδοσιακό γλυκό της Κρήτης

2. Η Φορτέτσα

κομμάτι της ιστορίας του.

Τα βήματά μας μάς οδήγησαν στη νότια πλευρά, στο υπαίθριο θέατρο «Ερωφίλη», όπου όλο το καλοκαίρι οργανώνονται από το δήμο πολιτιστικές εκδηλώσεις. Κατηφορίσαμε και βγήκαμε από τη Μεγάλη Πόρτα (Πόρτα Γκουόρα) που οδηγεί στην αγορά. Πεινασμένοι απολαύσαμε *ξεροτήγανα* φτιαγμένα με παραδοσιακά κρητικά προϊόντα: μέλι, πορτοκάλι και ελαιόλαδο.

Πηγές φωτογραφιών

- Σχολικά εγχειρίδια Ο.Ε.Δ.Β.
- Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1971.
- Τα Ελληνικά Μουσεία, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1975.
- Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1987.
- Ελληνική Τέχνη, Αρχαία Γλυπτά, Ν. Γιαλούρης, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1994.
- Ελληνική Τέχνη, Αρχαία Νομίσματα, Μ. Οικονομίδου, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1996.
- Ελληνική Τέχνη, Αρχαία Αγγεία, Μ. Τιβέριος, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1996.
- Μακεδονία 4000 Χρόνια Ελληνική Ιστορία Πολιτισμός,, Γενική εποπτεία Μ. Β. Σακελλαρίου, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1982.
- Εγκυκλοπαίδεια Πάπυρος Λαρούς Μπριτάνικα, Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος, Αθήνα.
- Κάστρα και φορτέτσες της Κρήτης, Δρ. Ε. Καρποδίκη – Δημητριάδη, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 1991.
- Chika, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 1991.
- Η Αρχαία Ελλάδα αποκαλύπτεται, Π. Κρισπι, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2003.
- Ταξιδεύοντας στην Αρχαία Ελλάδα, Ζ. Λαμπέν, Ν. Λεκλέρκ, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 1995.
- Η Αρχαία Πόλη, Π. Κόννολυ, Χ. Ντοτζ, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 2001.
- Στιγμές Ονείρου, οι δεκαεπτά ημέρες του θριάμβου της Ελλάδας, Συλλεκτικό τεύχος – Το επίσημο περιοδικό της Ο.Ε.Ο.Α. Αθήνα 2004, Αθήνα 2004.
- Ολυμπία και Ολύμπια, Γ. Χατζή, εκδ. Εξάντας, Αθήνα 2001.
- Ολυμπία, Οδηγός του Μουσείου και του Ιερού, Α. και Ν. Γιαλούρη, Εκδοτική Αθηνών Α.Ε., Αθήνα 1993.
- Στην αγορά των Αρχαίων Αθηναίων, Κ. Βέτσης, Μ. Ντεκάστρο, εκδ. Γνώση, Αθήνα 1992.
- Ρέθυμνο, οδηγός για την πόλη και τα περίχωρά της, Α. Μαλαγάρη, Χ. Στρατιδάκη, Αθήνα 1995.
- Κρήτη, Πλήρης τουριστικός οδηγός, εκδ. Χαϊταλής, Αθήνα 1996.
- Κρήτη, Οι οδηγοί του κόσμου, Gallimard, εκδ. Η Καθημερινή, Ερευνητές, Αθήνα.
- Αρχαιολογία, Ένα ταξίδι στο παρελθόν, Μ. Ντε Κάστρο, εκδ. Κέδρος, Αθήνα 1998.
- Αθήνα – Χθες και σήμερα, Ν. Δρόσου – Παναγιώτου, εκδ. Vision, Αθήνα.
- δραχμούλα μου καλό σου ταξίδι..., Όθων Τσουνάκος, εκδ. Ηλιοτρόπιο, Αθήνα 2001.
- Ελλάδα, Ένας σύγχρονος Άτλας, εκδ. Πατάκης, Αθήνα 2004.
- Η Αρχαία Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, Μ. Ελ. Αμπαντί, μετ. Λένα Κασίμη, εκδ. Σμίλη, Αθήνα 1992.
- Ελληνικές Αρχαιότητες στο μουσείο του Λούβρου, εκδ. Αδάμ, Αθήνα.
- Ναυτικό Μουσείο της Ελλάδας.
- Φωτογραφείο Ν. Γεωργιάδη, Σπάρτη.
- Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.ime.gr>
- Υπουργείο πολιτισμού, ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.culture.gr>
- Μουσείο Μπενάκη, ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.benaki.gr>
- Γενικό επιτελείο Στρατού, ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.army.gr>
- Πνακοθήκη Ουφίτσι, Φλωρεντία, ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.polomuseale.firence.it/uffizzi>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγικό σημείωμα	5
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ:	
1. Η κάθοδος των Δωριέων	6
2. Οι Έλληνες δημιουργούν αποικίες	9
3. Η ποίηση και η θρησκεία των Ελλήνων	11
4. Η τέχνη και η γραφή	14
ΑΡΧΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΑ:	
5. Νέες αποικίες των Ελλήνων	17
6. Τα πολιτεύματα στην αρχαϊκή Ελλάδα	21
7. Οι δεσμοί που ένωναν τους Έλληνες	24
8. Η τέχνη της αρχαϊκής εποχής	27
9. Τα γράμματα	30
10. Σπάρτη: Η κοινωνία και το πολίτευμα	32
11. Σπάρτη: Η ζωή στην πόλη	35
12. Το παλιό πολίτευμα της Αθήνας	38
13. Οι νόμοι του Σόλωνα. Ο Πεισίστρατος γίνεται τύραννος	40
14. Ο Κλεισθένης θεμελιώνει τη δημοκρατία	42
ΚΛΑΣΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ	
1. ΠΕΡΣΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ:	
15. Το περσικό κράτος και οι Έλληνες της Μ. Ασίας	46
16. Ο περσικός κίνδυνος	50
17. Η μάχη των Θερμοπυλών	53
18. Η ναυμαχία της Σαλαμίνας	56
19. Η μάχη των Πλαταιών και η ναυμαχία της Μυκάλης	59
2. Ο «ΧΡΥΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ» (5ος ΑΙΩΝΑΣ π.Χ.):	
20. Η Αθήνα γίνεται η πιο ισχυρή πόλη	63
21. Το πολίτευμα και η κοινωνία της Αθήνας στα χρόνια του Περικλή	66
22. Η καθημερινή ζωή και η εκπαίδευση των Αθηναίων	69
23. Ο «χρυσός αιώνας» της τέχνης	72
24. Η Αθήνα γίνεται «σχολείο της Ελλάδας»	75
3. Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ:	
25. Αιτίες και αφορμές του πολέμου	78
26. Οι κυριότερες φάσεις του πολέμου	81
27. Η ηγεμονία της Σπάρτης	84
4. Η ΘΗΒΑ: 28. Η Θήβα και η βοιωτική συμμαχία	88
29. Η ηγεμονία της Θήβας	91
5. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: 30.	
Η Μακεδονία, μια νέα ελληνική δύναμη	95
31. Ο Μ. Αλέξανδρος καταλαμβάνει τη Μ. Ασία και την Αίγυπτο	98
32. Η πορεία προς την Ινδία. Το τέλος της εκστρατείας	101
33. Ο θάνατος του Μ. Αλεξάνδρου	104
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ	
1. ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	
34. Η αυτοκρατορία του Μ. Αλεξάνδρου χωρίζεται	107
35. Ο Πύρρος, ο βασιλιάς της Ηπείρου	110
36. Η καθημερινή ζωή στα ελληνιστικά χρόνια	113
37. Οι τέχνες και τα γράμματα στα ελληνιστικά χρόνια	115
2. ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ:	
38. Το ρωμαϊκό κράτος	118
39. Η Καρχηδόνα συγκρούεται με τη Ρώμη	121
40. Η υποταγή του ελληνικού κόσμου	124
ΘΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ:	
41α. Μια παράσταση αρχαίου θεάτρου	127
41β. Η γλώσσα που μιλάω	128
42. Μια μέρα στην αρχαία Ολυμπία	130
ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ:	
43. Η ιστορία του τόπου μου	137
Ο τόπος που ζω.....	137
Από το χθες στο σήμερα.....	138
Άκρως οικογενειακόν	139
Το πανηγύρι	140
Στα ίχνη ενός μνημείου	141

Με απόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου τυπώνονται από τον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν βιβλιόσημο προς απόδειξη της γνησιότητάς τους. Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει βιβλιόσημο, θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του Νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946, 108, Α')

ΒΙΒΛΙΟΣΗΜΟ

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.